

Tyske maskinbyggere i VDMA: Der er kredse i EU, der er lige så dårlige som USA's Kongres

5. aug., 2017 – Under en baggrundsdiskussion om anti-sanktionserklæringen, som de tyske maskinarbejdere i den Tyske Værktøjsindustri-sammenslutning (VDMA) udstedte den 3. aug., sagde en kilde i organisationen, at det er én ting at trække strengen imod den amerikanske Kongres' planer; men det er lige så vigtigt, også at trække strengen i selve Europa imod kredse her, der sandsynligvis vil forsøge at gøre det samme som Kongressen. Kilden ville ikke specificere, hvilke »kredse«, han refererede til, men sagde, VDMA opfordrer den tyske regering til også at stå fast over for disse interne EU-brushoveder.

To af disse, der kunne være blevet nævnt, hvis omtalte kilde havde villet det, gik faktisk selv offentligt ud: I en noget primitiv propagandaartikel imod Putin og Ruslands Gazprom, citerede Tysklands førende massetabloid *Bildzeitung* medlem af Forbundsdagen, Michael Fuchs (CDU) for at sige, »de tidligere sanktioner mod Rusland havde ingen virkning. Det er grunden til, at de nye, amerikanske sanktioner er fornuftige. Jeg er imod Nordstream 2. Allerede nu importerer vi for meget naturgas fra Rusland – mere end 35 %. Vi bør importere mere fra andre lande«. Og medlem af EU-parlamentet, Elmer Brok (CDU), sagde til *Bildzeitung*, at han er modstander af USA's sanktioner, men desuagtet, »så er Nordstream 2 et rent strategisk projekt fra den russiske stats side for at lægge pres på Polen og Ukraine gennem råmateriale-bojkotter«. Nordstream-gasledningen var ikke til nogen fordel for Europa og Tyskland, hævdede Brok. Broks ekstreme russofobi var allerede synlig under Euromaidan i Kiev i slutningen af

2013/begyndelsen af 2014, og som han helhjertet gik ind for.

VDMA-kilden sagde også, i øvrigt, at den virkeligt svage flanke i Tyskland og Europa er bankerne: Som det ses i tilfældet Iran, så udsteder de ikke kredit af frygt for selv at blive mål for sanktioner. Allerede ingen penge til forretninger med Iran, og ingen penge til forretninger med Rusland som den nye trussel.

Tysk økonomi rystet af kriser – USA's sanktioner mod Rusland må afvises! Af Helga Zepp-LaRouche

Det, vi netop nu oplever, er de forskellige symptomer på det neoliberale, transatlantiske systems fallit, denne model for økonomi og samfund, hvor de nedgjorte »sekundære dyder«, såsom flid, ærlighed, pligtfølelse, pålidelighed, høflighed osv., er blevet erstattet af aktionærers og børsnoteringers værdi, maksimal profit og elitens samtykke om, at den eneste forbrydelse er den at blive fanget. Efter at skatteborgerne og småsparerne allerede i årevis har måttet betale prisen for denne værdiudskiftning, er det nu arbejdspladserne for arbejdere i bilsektoren og bilisterne, der skal hoste op for ulykkerne.

Download (PDF, Unknown)

Kina skaber en »Mars-landsby« i Tibet til at undervise og tiltrække unge mennesker

28. juli, 2017 – Det Kinesiske Videnskabsakademi meddelte den 26. juli, at en »Mars-simuleringsbase« vil blive bygget i det tibetanske, autonome, administrative område, i »baglandet« af Qinghai-Tibet-plateauet. Mange træk i det 95.000 kvadratkilometer store område, såsom Gobiørkenen, kan fungere som brugbare analogier til Mars. Andre lande har brugt andre områder, inkl. de meget kolde, antarktiske, tørre søbunde, og Chiles Atacama-ørken, verdens tørreste, til samme formål. Området, der er udvalgt til at simulere Mars i Kina, beskrives som også værende »beliggende ved siden af mange turistattraktioner langs Haixi-korridoren, en del af Silkevejen i Gansu-provinsen.«

Basen vil have to funktionsområder: et Mars-samfund og en Mars-lejr. Liu Xiaoqun, Videnskabsakademiets direktør for udforskning af Månen og det dybe rum, forklarer, at basen vil udfylde hullet i videnskab og uddannelse og kombinere områderne rummet, astronomi, geologi, meteorologi og ny energi. Kinesiske medier tilføjer, at basen muligvis vil omfatte et studie til at optage film til uddannelsesformål og Tv-shows.

Kina har planlagt at lancere sin første robotmission til Mars i sommeren 2020. Det er et meget ambitiøst første skridt, der vil omfatte et kredsløbsfartøj, et landingsfartøj og et overfladekøretøj. Dette ville være det første forsøg på at gennemføre en sådan tregrenet mission under et lands første rumfærd til Mars.

Europæisk modstand mod nye sanktioner mod Rusland, påtvunget af USA's Kongres

28. juli, 2017 – De nye sanktioner mod Rusland, som USA's Kongres har vedtaget, og som påtvinger straffe til europæiske selskaber, der gør forretninger med russiske olie- og gasselskaber, tilbyder en mulighed for virkelige ledere til at samle deres befolkninger omkring deres nationale interesser.

Talsmand for det Tyske Udenrigsministerium, Martin Schäfer, sagde den 26. juli, »Det ville være uacceptabelt af USA at bruge mulige sanktioner som et instrument til at tjene USA's industripolitiske interesser. Tyskland støtter stærkt aftalen om Nordstream-2-ledningen, det har underskrevet med Rusland.«

Præsident for Europarådet, Jean-Claude Juncker, fortsatte, efter den 26. juli at have afliret »EU er fuldt ud forpligtet til sanktionspolitikken«-mantraet, »G7-enhed om sanktioner og tæt samarbejde mellem allierede, er kernen i at sikre den fulde gennemførelse af Minsk-aftalerne. Dette er et fælles EU / USA kernemål. Den amerikanske lov kunne have utilsigtede [sic], ensidige virkninger, der har virkning på EU's energisikkerhedsmæssige interesser. Dette er grunden til, at Kommissionen i dag konkluderede, at, hvis vore interesser ikke i tilstrækkelig grad tages i betragtning, er vi rede til at handle i overensstemmelse hermed inden for få dage.

Hvis USA ikke tager EU's interesser i betragtning og erklærer, at de mulige magtbeføjelser ikke vil blive brugt imod europæiske selskaber, er det sandsynligt, at Kommissionen

enten vil anlægge voldgiftssag i WTO eller dømme, at de amerikanske love ikke kan håndhæves på EU-territorium.«

Frankrig kaldte den 28. juli den amerikanske lov for »ulovlig« pga. dens virkning på tredjelande og tilføjede, at den kunne få virkning på europæere, hvis den blev sat i kraft, rapporterede CNN. »Vi har tidligere udfordret lignede lovtekster«, sagde det Franske Udenrigsministerium i en erklæring. »For at beskytte os mod virkningerne på tredjeland af amerikanske love, må vi arbejde på at tilpasse vore franske og europæiske love.«

Allerede den 15. juni rapporterede AP, at Tyskland og Østrig udtalte skarp kritik og truede med gengældelse, hvis USA's seneste sanktioner mod Rusland påvirkede europæiske foretagender, der er involveret i ledninger til russisk naturgas. I en fælles erklæring sagde Østrigs kansler Christian Kern og Tysklands udenrigsminister Sigmar Gabriel, at, alt imens det var vigtigt for Europa og USA at danne fælles front i spørgsmålet om Ukraine, »så kan vi ikke acceptere truslen om ulovlige og ekstra-territoriale sanktioner imod europæiske selskaber« og citerede et afsnit af loven, der kræver, at USA fortsætter med at modsætte sig Nordstream-2 ledningen, der vil pumpe russisk gas til Tyskland under Østersøen.

Amerikas fjende nummer Ét er Wall Street

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – USA befinder sig nu i sit ottende år med en årlig økonomisk vækst på under 2 %, med en økonomisk infrastruktur, der er ved at falde fra hinanden,

og ødelagt af dødsfald relateret til narkotikamisbrug blandt en befolkning i sin bedste alder, med faldende skatteindtægter og med enorme gældsbobler med udeblevne betalinger og på vej mod et finanskraak. Hvor tåbeligt er det så, at formanden for generalstabscheferne, general Dunford, ikke kan blive enig med sig selv, om nationens topfjende og top-nationale sikkerhedstrussel er Rusland, Kina eller Nordkorea!

Denne fjende er Wall Street og finansmagten i London, som det er allieret med. Der er en hel del, der beviser, at det amerikanske folk indser dette. Men deres valgte repræsentanter vil ikke give dem et lederskab for at bryde Wall Streets kasinoer op og standse et »nyt 2008-kraak« således, at økonomien faktisk kan blive genopbygget.

De fleste amerikanere er klart ikke enige i »Russia-gate«, det hektiske forsøg på at feje befolkningen ind i en ny McCarthyisme imod præsident Trump, og som blev indledt af personer fra britisk efterretning for mere end et år siden og stadig dominerer de nationale medier. De vil have, at det stopper. De støttede, at Glass-Steagall kom med i begge partiers nationale valgprogram. En nylig opinionsundersøgelse viser, at flertallet af alle vælgere ønsker skat på benzin sat op og anvendt til at bygge ny infrastruktur. De ønsker en genopbygning af nationens industrikapacitet, og rumforskning vækker større interesse hos potentielle astronauter end nogen sinde før.

Men på samme måde, som Wall Street indfangede 'tea party'-bevægelsen fra 2009, med dens modstand mod bail-out og Wall Street, og forvandlede den til »nul-regeringspartibestyrelsen« i det nuværende Repræsentanternes Hus; så er præsident Trump nu omgivet af en regulær Wall Street-liga, der er modstander af Glass-Steagall, af enhver intervention for at genoplive den industrielle økonomi og enhver indblanding i Wall Streets fremstormen mod endnu en nedsmeltning af lån, der er omdannet til finansielle instrumenter. Et medlem af denne liga, finansminister Mnuchin, er så bestikkelig, at han

pålagde udenrigsminister Tillerson finansielle sanktioner for ikke at være tilstrækkelig anti-russisk.

Det er grunden til, at LaRouche Politiske Aktionskomite – LPAC – nu har mobiliseret for at bekæmpe Wall Street – og City of London – og forhindre et transatlantisk finanssammenbrud, værre end i 2008. Præsidentens vitale fredspolitik i samarbejde med Rusland og Kina, der på beundringsværdig vis fastholdes imod krigsslagordenen i medierne, Kongressen og efterretningstjenesterne, vil blive fejet bort, hvis vi tillader dette sammenbrud at slå til.

Handlingerne under denne mobilisering er en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis og kredit, finansiering af nye, fysiske infrastrukturprojekter over hele kontinentet, en accelereret tilbagevenden til rumforskning og et forceret program for udvikling af fusionskraft. I alle disse spørgsmål vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej infrastrukturinitiativ være af afgørende betydning.

Fjenden er Wall Street; den må brydes op.

(photo Alex Proimos / Flickr / CC BY-NC 2.0)

**Tidligere administrator i
NASA tilråder Trump
at vende tilbage til
samarbejde med Kina omkring**

Månen og bevilde et NASA-budget til at gøre det

19. juli, 2017 – Efter en tale i Huntsville, Alabama, den 14. juli, blev tidligere NASA-administratør, Charlie Bolden, interviewet af Lee Roop fra *al.com*. Han kom med en særdeles interessant pointe angående Månen, hvor Bolden kastede sine år, hvor han måtte forsvare Obamas rumprogram, til side, og som havde fjernet bemandede månemissioner fra fremtiden, og i stedet havde han (Bolden) foreslået, at en sådan mission burde gennemføres, og i samarbejde med Kina: »Vi har ikke brug for dem til at komme til Mars lige nu«, sagde han. »Men vi har brug for dem til at hjælpe os med at få mennesker tilbage til Månens overflade inden for et årti, 2020'erne, hvor vi virkelig har brug for at sikre, at teknologien til at bringe os til Mars vil virke.«

Mod slutningen af sine år i NASA, der strakte sig over begge Obamas embedsperioder, så Bolden alle andre rumfartsnationer i verden begynde at planlægge bemandede månemissioner. Med hensyn til samarbejde med Kina blev han i årenes løb mere og mere frustreret over Kongressens forbud mod samarbejde, en frustration, han gav offentligt udtryk for uden at have mulighed for at gøre noget ved det.

Boldens råd til præsidenten var direkte.

»Alle synes om rummet«, sagde han, men »pengene skal følge ordene. Hvis man vil vide, hvad der er vigtigt for én, så kig på budgettet.« Han rådede også til, at tidligere direktør for Marshall Space Flight Center i Huntsville, Robert Lightfoot, der har været fungerende administratør, blev udnævnt til posten, således, at NASA har det lederskab, det har brug for, for at udføre opgaven.

Foto: Tidligere NASA-administratør Charles Bolden jr. diskuterer rumagenturets fremtid med AL.com under et interview 14. juli, 2017 på U.S. Space & Rocket Center (photo by Pat Ammons).

USA-RUSLAND-KINA SAMARBEJDE OM ET NYT PARADIGME. Nyhedsorientering juli 2017

Som mange deltagere i og iagttagere af verdensbegivenhederne for længst har opdaget, så er størstedelen af de gængse nyheder »fake news«, der primært har til formål at aflede opmærksomheden fra de store problemer, som verden står overfor, og frem for alt de løsninger, der findes til dem: Det nye paradigme, som LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i næsten et halvt århundrede, og som Kina med russisk og international opbakning har præsenteret som Bælte & Vej Initiativet. Med Trumps succesrige møde med Putin ved G20-topmødet i Hamborg er muligheden for en aktiv amerikansk deltagelse i dette russisk-kinesiske samarbejde for fred ved at blive en reel mulighed. Den manglende dækning af disse revolutionerende begivenheder kan dette nyhedsbrev forhåbentlig være med til at råde bod på – inklusiv nyheden om den danske støtte til Bælte & Vej Initiativet, som Karen Ellemann udtrykte på statsministerens vegne (se bagsiden) ved den historiske konference i Beijing den 14.- 15. maj, og som de danske medier har forbigået i tavshed.

Download (PDF, Unknown)

Xi-Putin topmøde udvikler spændende perspektiver for kinesisk-russisk økonomisk samarbejde

5. juli, 2017 – Gid andre møder mellem internationale ledere var lige så lovende for deres nationers befolkninger, som det netop afsluttede topmøde mellem Xi Jinping og Putin!

De 40 bilaterale aftaler, der blev underskrevet, drejede sig om alt fra landbrug til samarbejde inden for Bælte & Vejs globale udviklingsinitiativ, med et par private kontrakter, der også blev underskrevet på sidelinjerne af topmødet. For at støtte disse økonomiske udviklingsinitiativer, gav præsidenterne deres støtte til aftalen mellem den Russiske Direkte Investeringsfond og Kinas Udviklingsbank, for at skabe en fælles investeringsfond på næsten \$10 mia. (65 mia. yuan). Præsident Putin rapporterede, at de også havde aftalt »at fortsætte med konsultationer om den udvidede anvendelse af vore nationale valutaer i gensidige transaktioner og i investering«, og at de havde »sat sig den opgave mere aktivt at udvikle kreditsfæren og den finansielle sfære, samt samarbejdet i dette felt«.

Højteknologi og videnskabeligt samarbejde stod højt på deres dagsorden. Under deres pressekonference bagefter, nævnte Putin den succesfulde konstruktion af den første enhed af Tianwan-kernekræftværket (den største i drift i Kina, bygget med russisk teknologi) og sagde, at endnu to enheder ville komme i drift i 2018. De to præsidenter instruerede ligeledes det russiske atomenergiagentur Rosatom »om at underskrive en pakke

af dokumenter om fire projekter for kernekraftværker i Kina før udgangen af 2017», rapporterer Sputnik.

»I dag har vi særligt fokuseret på højteknologiske industrier – primært fælles rumforskning. Vi arbejder på det næste rumprogram for 2018-2022«, rapporterede Putin ligeledes.

Idet han nævnte Moskva-Kazan-højhastighedsjernbaneprojektet som blandt de fælles hovedprojekter, sagde Putin ligeledes, at de to havde drøftet »lokaliteten for rullende materiefremstilling i Rusland«.

Han rejste også spørgsmålet om voksende videnskabelige og uddannelsesmæssige bånd mellem Rusland og Kina, og der er 17.000 russiske studenter i Kina, som præsidenten ser vokse til 100.000 studenterudvekslinger frem til 2020. For eksempel vil det første russisk-kinesiske universitet begynde at optage sine første studerende i september måned.

Under deres fælles pressebriefing understregede Putin atter engang, at deres fælles, økonomiske projekter udgør en del af deres bestræbelser for at »forbinde aktiviteterne i den Eurasiske Økonomiske Union med det kinesiske initiativ for det Økonomiske Silkevejsbælte«, som de diskuterede »i dybden ... i overensstemmelse med vores idé om at danne et bredt, eurasiske partnerskab«.

Putin forklarede:

»Vi ser et stort potentiale i den fælles anvendelse af den Nordlige Søfartsrute og den Transsibiriske Jernbane og Baikal-Amur-jernbanen. Dette er i vid udstrækning i overensstemmelse med vore kinesiske partners initiativer, der blev drøftet under det nylige Bælte & Vej Internationale Forum i Kina. Den kinesiske leders initiativ fortjener omhyggelig opmærksomhed og vil blive støttet af Rusland på enhver måde.

Jeg er overbevist om, at disse storstilede projekter vil resultere i intensiv handel, moderne produktion og jobs og den

hastige udvikling af russiske og kinesiske områder.«

De virkelige økonomiske spørgsmål: Præsident Trump dropper Paris-klimaaftale. (PDF)

Fremragende! Og nu, fusionskraft og den Nye Silkevej.

Trump fortjener respekt og støtte for at kæmpe imod denne klimaforandrings-afskrækkelse, for dette er ikke bare et eller andet politisk spørgsmål; denne beslutning konfronterer en koordineret, global kampagne, kørt af de højeste niveauer af det anglo-hollandske oligarki. Vi har nu muligheden for at gøre en ende på dette program i Malthus' tradition og vende tilbage til vækst og udvikling, hvis præsident Trump følger op på det ved at tilslutte sig det nye, globale paradigme for udvikling, som anføres af Kinas politik for udvikling, under den Nye Silkevej.

Download (PDF, Unknown)

Titelfoto: Rismarker i Vietnam.

Menneskeheden på en ny kurs: Rusland og Kina udvikler Arktis – Vil USA tilslutte sig?

Rusland og Kina er i færd med at optrappe deres indsats for at udvikle en af Jordens sidste, fremskudte grænser for menneskeheden – Arktis' udstrakte vidder med et rigt resursegrundlag. ... Vil USA, under præsident Trump, gå med i denne proces? Svaret på dette spørgsmål vil spille en afgørende rolle i det større spørgsmål, der i betydelig grad vil afgøre menneskehedens skæbne – nemlig, om Trump fuldt ud vil integrere USA i Bælte & Vej Initiativet (BVI); den Nye Silkevejsproces, der først blev fremmet af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som nu er blevet fuldt ud vedtaget og implementeret af Kinas præsident Xi Jinping, på vegne af alle Jordens nationer.

Af Mike Billington, EIR.

12. juni, 2017 – Rusland og Kina er i færd med at optrappe deres indsats for at udvikle en af Jordens sidste, fremskudte grænser for menneskeheden – Arktis' udstrakte vidder med et rigt resursegrundlag. Alt imens Ruslands enorme kystlinje langs det Arktiske Hav er den primære base for deres operationer, så er Kina stærkt engageret i byggeriet af den infrastruktur, der er nødvendig for at gøre udnyttelsen af disse resurser mulig.

Vil USA, under præsident Trump, gå med i denne proces? Svaret på dette spørgsmål vil spille en afgørende rolle i det større spørgsmål, der i betydelig grad vil afgøre menneskehedens skæbne – nemlig, om Trump fuldt ud vil integrere USA i Bælte & Vej Initiativet (BVI); den Nye Silkevejsproces, der først blev

fremmet af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som nu er blevet fuldt ud vedtaget og implementeret af Kinas præsident Xi Jinping, på vegne af alle Jordens nationer.

En betydelig, fysisk drivkraft bag dette initiativ er den kendsgerning, at Nordøstpassagen – ruten fra Asien til Europa via det Arktiske Hav – i stigende grad er blevet sejlbare på grund af den arktiske iskappes tilbagetrækning. Alt imens den 'grønne' bevægelse er hurtig til at proklamere, at (ikkeeksisterende) menneskeskabt klimaforandring er ansvarlig for denne, de arktiske iskappes vigen, så har den russiske regering og russiske videnskabsfolk (blandt andre) bevist, at dette er et cyklisk fænomen uden forbindelse til kulstof – og som faktisk er til stor fordel for menneskeheden. Ikke alene fremmes handel af iskappens tilbagetrækning, men resurserne i Arktis gøres også mere tilgængelige – hvis verden vælger at drage fordel af de nye omstændigheder.

Ét Bælte; én Vej; én Cirkel

Hu Angang, en førende, kinesisk økonom ved Tsinghua Universitet, opfandt begrebet, »Én Cirkel« – hvorved refereres til indkredsningen af hele den eurasiske landmasse gennem at fuldstændiggøre Nordøstpassagen – som føjes til politikken med »Ét Bælte, én Vej, som initieredes af præsident Xi Jinping i 2013. Det Nye, Økonomiske Silkevejsbælte, der forbinder Asien, Europa og Afrika over land, og det 21. Århundredes Maritime Silkevej, der forbinder Eurasien, Afrika og de amerikanske kontinenter over hav, kan nu få tilslutning af »Én Cirkel«, den arktiske rute, der reducerer sejltiden fra Østasien til Europa med mere end 30 %.

Ud over sejltiden, så omfatter de resurser, der venter på at blive udnyttet – blot venter på, at menneskeracen skal udvikler teknologierne, der skal til for at muliggøre denne udnyttelse i et barsk miljø, på en måde, der er acceptabel for

menneskelig beboelse – enorme aflejringer af guld og andre mineraler, så vel som også skønsmæssigt 30 % af verdens endnu ikke-opdaget naturgas og 13 % af ikke-opdaget olie, iflg. U.S. Geological Survey.

Alt imens spørgsmålene om suverænitet er relevante for resurserne nær grænserne af de arktiske nationer (Rusland, USA, Norge, Finland, Sverige og Danmark), så er det udstrakte, arktiske territorium uden for territoriale farvande og er således udelukkende underkastet FN's Havretskonvention (UNCLOS), der kun giver mulighed for fælles udvikling af resurserne under konsensusaftaler. Arktisk Råd med de seks arktiske nationer, og med andre til stede som observatører, inkl. Kina, styrer denne proces. Kina anser sig selv for at være en »nær-arktisk« stat og påpeger, at området har »den af hele menneskeheden arvede rigdom«. Det seneste topmøde i Arktisk Råd, som finder sted hvert andet år, var i Juneau, Alaska, i marts, hvor Finland overtog formandsskabet for den nuværende toårs-periode.

På vejen til at besøge præsident Trump i Florida i april stoppede præsident Xi Jinping op i Finland for at diskutere Finlands rolle i Bælte & Vej, men han arrangerede også, at Finland repræsenterede Kina i Arktisk Råds møder.

Alt imens Rådets overvejelser hidtil har undgået bestræbelser på at introducere geopolitiske konflikter, så har nogle medlemmer af USA's Kongres brugt den kendsgerning, at Rusland har sikkerhedsinteresser langs sin udstrakte arktiske grænse, til at kræve, at USA udarbejder militære kapaciteter til at udfordre russisk dominans i området. Dette er absurd i betragtning af, at USA alt i alt har én fungerende isbryder, mens Rusland har 40 og er i færd med at bygge eller bestille (primært fra Sydkorea) byggeriet af yderligere flere dusin.

Netop i denne uge overværede præsident Putin navngivningen af verdens største isbryder-fragtskib til flydende naturgas (LNG) i Skt. Petersborg, bygget til Rusland af Sydkoreas Daewoo

Skibsbygger- og Havingeniørselskab. Tydeligvis ikke tiltænkt militære formål, vil skibet blive anvendt i Yamal-projektet på den arktiske Yamal-halvø, ved Uralbjergenes nordlige ende. Dette område har enorme naturgasdepoter, der udvindes af et konsortium, som omfatter Ruslands Novatek, Frankrigs Total og Kinas Nationale Olieselskab. Skibet er det mest moderne af højklasse-isbrydere (dvs. forstærket) og vil blive flagskibet i en flåde af 15 lignende skibe. Yamal-projektet tilsigter at producere 16,5 million tons LNG om året.

Ved skibsdåben sagde Putin:

»Yamal-projektet banede vejen for den arktiske rute. Det vil bidrage til udviklingen af energiindustrien i hele verden, udover Rusland og Europa ... Yamal-LNG spiller en vigtig rolle i udviklingen af den Nordlige Sejlroute og i den yderligere undersøgelse og udforskning af Arktis. Jeg regner med den succesfulde lancering af nye, lovende, storstilede projekter sammen med vore franske, kinesiske og udenlandske partnere, så vel som også vores voksende samarbejde i det ekstremt rige, arktiske område.«

Rusland er også i færd med at bygge en Nordlig Breddegrads-jernbane, der forbinder Yamal med Ural-områderne mod syd og nationens transportårer, der vil sikre, at områdets mineralressurser kan transporteres hele året rundt.

I en anden, stor udviklingszone, nemlig Arkhangelsk-regionen syd for Murmansk nær ved den norske og finske grænse, planlægger Kinas Poly Group Corp. et udviklingsprojekt til \$5,5 mia., og som omfatter en ny dybvandshavn og en jernbaneforbindelse mod syd. Det er planen at udskibe kul, gødning, olie og andre råvarer fra Sibirien og Ural-området via Arktis, og dernæst mod syd via jernbane. Igor Orlov, Arkhangelsks guvernør, skønner, at projektet vil skabe 40.000 jobs, når det står færdigt i 2023.

En langfristet plan for den russiske udvikling af arktiske

faciliteter er at afprøve strukturer, der kræves for menneskelige forposter på Månen og Mars.

Amerikansk samarbejde

Et møde på ministerplan i Arktisk Råd i Fairbanks, Alaska, den 11. maj, forudsås at blive omstridt af dem, der forsøger at sabotere præsident Trumps bestræbelser på at etablere samarbejdende og venligtsindede relationer med Rusland. Disse forudsigelser viste sig at være forgæves. Blandt resultaterne af mødet, som USA præsiderede, var underskrivelsen af en bindende aftale om at fremme samarbejde omkring videnskabelig forskning i området, og som vil sikre, at videnskabsfolk og deres udstyr og data kan strømme mere frit hen over internationale grænser inden for Arktis. En Arktisk Skibstrafik Database er blevet oprettet, mens et nyt Arktisk Økonomisk Råd og en Specialstyrke for Forbedret Forbundethed er i færd med at blive operationelle.

David Balton, USA's viceassisterende udenrigsminister for hav og fiskeri, og som repræsenterede USA ved mødet, modgik de neokonservatives drømme om konfrontation med Rusland og sagde, at Arktis forbliver stabilt og fredeligt.

»I Arktisk Råd har vi et mødested, der har gjort det godt mht. at promovere internationalt samarbejde blandt alle otte nationer, inklusive Rusland«, sagde Balton og tilføjede, at »Uanset, hvilke andre vanskeligheder, der måtte eksistere mellem USA, Rusland og andre medlemmer af Arktisk Råd, og mellem Rusland i relation til andre dele af verden, så manifesterer de sig ikke i Arktisk Råds verden. Det er fortsat en meget samarbejdende organisation.«

Wilson-centrets Arktisk Cirkel Forum er vært for en konference i Washington 21.-22. juni, med titlen, »USA og Rusland i Arktis«. Balton vil være taler sammen med mange andre fra USA, Rusland og andre nationer i Arktisk Råd. Det er netop denne

form for samarbejde – hvor vi forcerer udviklingens fremskudte grænser og den menneskelige videns fremskudte grænser – der, ligesom den Nye Silkevej, er i færd med at bevæge verden ind i et nyt paradigme for fred gennem udvikling.

Denne artikel publiceredes første gang i EIR, 16. juni, 2017. Artiklen er ikke tidligere udgivet på dansk.

Og foråret gik over i sommer

...

Lyndon H. LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, november, 2013.

Leder fra LaRouche PAC, 18. juni, 2017 – Fremtidige generationer vil se tilbage på disse dage i midten af 2017 som en hovedkorsvej i hele menneskets historie frem til i dag. De grundlæggende kendsgerninger, der stadig er stort set ukendte for de fleste amerikanere i dag, vil være velkendte for dem. Den måde, hvorpå Lyndon og Helga LaRouche i årtier, og på trods af intens forfølgelse, havde udarbejdet et Nyt Paradigme for en global civilisation, hvor mennesket endelig ville blive fuldt ud menneskeligt, og som var knyttet til et udstrakt program for en Verdenslandbro og for udvikling af fusionskraft og en genlancering af udforskning af rummet som et globalt rumprogram.

At dette LaRouche-program for Verdenslandbroen blev officielt vedtaget som kinesisk statslig politik i 2013 og i løbet af fire år fik tilslutning fra flere end 100 nationer, der

repræsenterede flertallet af menneskeheden. At, takket være dette program, begyndte håb atter at indfinde sig i Afrika, efter årtiers fortvivlelse. Vejen var åbnet for en afslutning af Det britiske Imperium og det oldgamle imperiesystem, der havde forkrøblet menneskers sind, siden mindst begyndelsen af den optegnede historie.

At det var inden for en sådan sammenhæng, om end de amerikanske vælgere blev holdt uvidende om det, at de afviste Det britiske Imperiums præsidentkandidat, Hillary Clinton, og i stedet valgte den kandidat, der lovede venskab med Rusland og Kina, afslutningen af udenlandske aggressionskrige og genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov – Donald Trump.

USA bevægede sig mod det Nye Paradigme.

Det britiske Imperium kæmpede indædt for at skaffe sig af med præsident Trump gennem et FBI-kup, eller gennem ethvert andet middel, de kunne udtænke. De fleste amerikanere hældede til at støtte deres valgte præsident og udviste ikke alene støtte, men også entusiasme, når de blev vist tillid. Men, for faktisk at kunne handle på dette, havde de brug for et virkeligt begreb om den globale proces og LaRouche-parrets mission, som var blevet dem nægtet.

Og her står sagerne i øjeblikket. Som en digter har sagt, »det sidste kapitel er endnu ikke skrevet«.

Foto: LaRouche-parret: Lyndon H. LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, november, 2013.

Vladimir Putin siger, Arktis er af afgørende betydning for Rusland

18. juni, 2017 – Under sin fire timer lange, årlige Spørgsmål-og-Svar-optræden på russisk Tv den 15. juni, svarede Vladimir Putin, forespurgt, hvorfor Rusland er så fokuseret på Arktis:

»Frem til år 2050 vil omkring 30 % af al organisk kulbrinte blive produceret i det arktiske område. Nogle af vore meste betydningsfulde projekter gennemføres allerede dér, med Novatek, der bygger et anlæg, en firmaby, en flyveplads og en havn i den arktiske zone. ... Fra et økonomisk standpunkt er dette af afgørende betydning ... Derudover, ud fra et strategisk standpunkt, så går USA's landbaserede missilers flyverute netop over Nordpolen ... Dette er, hvad Arktis betyder for os.«

Putin forklarede, hvordan smeltningen af de arktiske isbjerge yderligere åbner op for den nordlige rute mellem Europa og Asien og nævnte verdens største isbrydere, som Rusland er i færd med at bygge, og som vil gøre sejladsen nemmere.

I dag rapporterede Sputnik, at eksperter fra Rosneft, under en forsøgsboring i Khatanga-bugtens sokkel i Laptevhavet, en del af det Arktiske Hav, fandt, at kernen er mættet med olie. Den russiske minister for naturlige resurser og miljø, Sergei Donskoi, sagde i dag, at disse oliefelter kunne være de største på soklen.

Foto: Rosneft har opdaget kulbrinte-aflejringer på det Arktiske Havs østlige sokkel i Laptevhavet, Rusland.

FOLKEMØDET PÅ BORNHOLM: SCHILLER INSTITUTTET DELTAGER MED FIRE REPRÆSENTANTER I MANGE DEBATTER OG INTERVENTIONER

Nyhedsorientering maj/juni
2017

18. juni, 2017 – Schiller Instituttets 4 mand store delegation fik skabt en del opmærksomhed ved at synge tostemmig kanons, som fik mange mennesker til at stoppe op, og vi uddelte **Schiller Instituttets Nyhedsorientering**, der handler om den historiske konference i Beijing, "Bælte & Vej Forum". På vores plakat stod der, »Fremtiden ligger i Kinas Bælte & Vej«, med et billede af infrastruktur, der binder verden sammen.

Vi deltog i debatmøder, hvor vi kunne stille relevante spørgsmål. Vi uddelte over 900 eksemplarer af Nyhedsorientering og kom i samtale direkte på stedet med mere end halvdelen af de mennesker, der tog vores materiale. Vi har bl.a. talt med folk, der har været i Kina og er meget begejstret for den udvikling, der er i gang dér. Mange af de mennesker, vi talte med, kunne huske os fra før. En dame kom op til os og sagde, »Det er jo jer, der har talt om Silkevejen, før det blev til Kinas politik«. Hun var meget

imponeret over, at Kina har vedtaget den Nye Silkevej, og hun tog vores materiale med stor interesse. En bornholmer stoppede op, da han kendte os fra før og i mange år havde støttet os. Han var glad over at se, at hans støtte har båret frugt.

Vores sang fik mange mennesker til at komme op til os. Mange stoppede op for at lytte, fordi, som nogle sagde, det varmede deres hjerte. Flere klappede og andre kom op til os for at rose os for at synge så dejligt.

Den første dag var det hovedsaglig sang og uddeling; de andre dage deltog vi i flere debatter og blandede os med spørgsmål.

På Folkemødets anden dag deltog Schiller Instituttets repræsentanter i et politisk møde, der fandt sted i Akademikernes Hus, organiseret af DJØF'erne. Emnet var »Verdensordenen efter Trump og Brexit«, hvor Mogens Lykketoft (S), Storbritanniens ambassadør til Danmark Dominic Schroeder og USA's fungerende ambassadør Laura Lochman talte.

Diskussionen var meget baseret på den forandring, der er i gang omkring den kendsgerning, at Donald Trump er blevet valgt til præsident, hvilket Mogens Lykketoft ikke var så glad for. Mogens udtrykte mest sin bekymring for, at USA har trukket sig ud af Paris-klimaaf-talen, og at Trump ikke vil samarbejde med Kina. Vi benyttede muligheden for at stille nogle spørgsmål.

Feride på
Folkemødet 2017

Feride I. Gillesberg fik stillet første spørgsmål, hvor hun bl.a. sagde:

»For en måned siden var der 'Bælte & Vej Forummet' i Beijing, hvor USA havde en særlig udsending, Matthew Pottinger. Konferencen skulle konsolidere Kinas politik for Bælte & Vej, der omfatter hele verden; ikke kun Kina. Bælte & Vej er

allerede nu omkring 30 gange større en Marshallplanen (for Europa efter krigen). Den amerikanske præsident er åben over for samarbejde omkring det. Det andet, vigtige spørgsmål er samarbejdet med Rusland ... De amerikanske medier har kørt en kampagne for at begå karaktermord på præsidenten, lige siden han blev valgt, i bl.a. New York Times, og med et teaterstykke, 'Julius Cæsar', der spilles i New York Central Park, og som går ud på at myrde den amerikanske præsident. Der er et billede i omløb, hvor præsidenten har fået skåret hovedet af ... Scenen er sat til at myrde præsidenten. Det gamle paradigme med Hillary Clinton, Barack Obama, briterne, MI6 og de britiske imperialister vil have en unipolær verden. Den nye præsident er åben over for en multipolær verden ... Medierne skulle jo netop dække, at det, præsidenten vil, er en positiv, og ikke en negativ ting.«

Derefter blev der taget tre andre spørgsmål, hvor Lissie Brobjerg fra Schiller Institutet kom til som den sidste. Hun understregede følgende i sit indlæg:

»Lyndon LaRouche siger, at kuppet mod Trump vil føre til generel krig; hvad skal vi gøre for at forhindre det, således at Trump kan opbygge USA og skabe samarbejde med Rusland og forhindre en verdenskrig og skabe fred?«.

Lissie Folkemødet
2017

Ordstyrerne prøvede at underspille de to kontroversielle kommentarer. Den fungerende britiske ambassadør sagde straks, at han ikke har tænkt sig at svare på 90 % af de ting, der blev taget op i diskussionen.

Mogens Lykketoft, der stod og sagde, han er bekymret over Trumps forhold til Kina, ignorerede totalt, hvad der blev taget op; han skiftede emnet tilbage til den gamle verden med Paris-aftalen og klimaforandring.

Vi delte på dette debatmøde vores Nyhedsorientering ud til flere deltagere, der gerne vil læse vores materiale.

Kort efter fik vi mulighed for at tale på »speakers corner«, der er et åbent forum til korte taler, som Bornholms Tidende organiserer, så andre holdninger end de officielle også kan komme til udtryk.

Feride I. Gillesberg fik ordet og benyttede chancen til at fortælle om den historiske konference, »Bælte & Vej Forum«, der fandt sted i Beijing.

»Vesten burde deltage i det paradigmeskifte, som »Bælte & Vej Initiativet« repræsenterer for udvikling af hele verden. Det er kampen mellem på den ene side dem, der vil have en unipolær verden og dem, der er for en multipolær verden. Obama, Hillary, MI6 og det Britiske Imperium kæmper for at bevare den gamle, unipolære verdensorden. Det er årsagen til angrebene på den amerikanske præsident, som skal stoppes. I stedet skal vi tilslutte os det nye paradigme.«

Feride sluttede talen med at synge den kinesiske sang, »Kangding Lovesong«. Flere af tilhørerne ville gerne læse Nyhedsorientering om Bælte & Vej Forum, og en mand kom senere op til os for at sige, hvor bevægende den kinesiske sang var.

Schiller Instituttet fik mulighed for at deltage i en anden debat med Rasmus Jarlov (Konservativ; formand for Folketingets Forsvarsudvalg), Nick Hækkerup (næstformand, Socialdemokratiet) og Marie Krarup (Dansk Folkeparti) om »Truslen fra Øst«. Der var 80 mennesker til stede. De to førstnævnte mente, at Ruslands Putin var en trussel, og at han havde manipuleret det amerikanske valg, hvilket sidstnævnte ikke mente. Alle mente dog, at der var brug for øget forsvar.

Lissie Brobjerg fik det første spørgsmål:

»Hej, jeg er Lissie fra Schiller Instituttet. Trump siger, at han vil samarbejde med Rusland, da han ønsker at forhindre en atomkrig, og han sagde til et NATO-møde, at han ikke betragter Rusland som sin nummer 1 fjende; skulle vi ikke hellere samarbejde med Rusland i stedet for at opspinde historier om, at de vil erobre verden? Det var jo faktisk Obama, som støttede neonazister i Ukraine og væltede regeringen«.

Dette skabte tumult, hvorefter Lissie refererede til Stepan Bandera-folkene (i Ukraine). Marie Krarup tog Lissies spørgsmål op. Bagefter uddelte vi vores Nyhedsorientering til deltagerne, der var interesseret i at læse vores materiale.

Christian Folkemøde
2017

Christian Olesen fra Schiller Instituttet talte efter debatten med Rasmus Jarlov, der under debatten havde beskrevet begivenhederne i Ukraine fra en meget propagandistisk vinkel. Christian sagde til Jarlov, at han havde et meget unuanceret syn på Ukraine, hvortil han svarede, »Det kan man altid sige, når man ikke har nogen argumenter«! Til det svarede Christian, at de søde og venlige demonstranter, Jarlov havde beskrevet, havde brændt folk levende i Odessa. Det fik Jarlov til at vende ryggen til og skynde sig væk.

Til en debat ved Femerns venner, hvor man diskuterede fremtidsperspektiverne for tunnelen (Femern Bæltforbindelsen), fik Lissie Brobjerg det første spørgsmål:

»Hvad tænker I om ideen om, at Danmark går med i Kinas Nye Silkevej? De vil forbinde hele verden med store infrastrukturprojekter, højhastighedstog, tunneller og broer, og projektet er nu 30 gange større end Marshallplanen.«

Responsen fra den ene taler var, at hvis Kina havde stået for tunnellen, havde den allerede været færdig i går, men at, i Danmark har vi dog en demokratisk proces, hvilket han foretrækker. Flere mennesker kom bagefter op til Lissie for at få en Nyhedsorientering, inklusive ordstyreren og den anden taler, der glad modtog en Nyhedsorientering.

Feride diskuterer

Den tredje dag på Folkemødet begyndte med et debatmøde, der fandt sted i Enhedslistens telt over emnet, »Russerne kommer«. Talerne var lektor ved Forsvarsakademiet Peter Viggo Mortensen, forfatter Jens Jørgen Nielsen og Nikolaj Villumsen (Enhedslisten). Man diskuterede faren for krig med russerne. Jens Jørgen forsøgte at give deltagerne en idé om, hvordan russerne tænker, mens de andre analyserede Rusland baseret på, at Rusland agerer ud fra stormagtspolitiske interesser.

Feride intervenserede blandt andet ved kort at fortælle om den historiske konference, der fandt sted i Beijing, og om, at Europa ikke 'skyder sig selv i foden'. Rusland har tilsluttet sig et samarbejde med Kina omkring Bælte & Vej Initiativet, som Vesten aktivt burde være en del af. Feride tog spørgsmålet om NATO's rolle op, om det ikke er en forældet institution, og at man skal forstå, at Rusland har set, hvad der er sket med de nationer, hvor man har lavet regimeskifte, der har efterladt lande i kaos og elendighed; og at russerne ser Vestens politik, med regimeskifte i Ukraine og udvidelsen af NATO, i denne sammenhæng.

Lissie fik nummer to spørgsmål og sagde:

»Trump har gjort det klart, at han vil samarbejde med Rusland, og der har allerede været en koordinering med russerne. Effekten har dog været, at New York Times og britiske medier skriver om en mulig afsættelse af eller mord på Trump, og flere Hollywood-skuespillere har været ude og fremvise Trump med et afskåret hoved eller er kommet med voldelige udtalelser imod ham. Ligger faren for 3. Verdenskrig ikke nærmere i faren for, at briterne/ Obama/ Hillary og FBI skal lykkes med at få ham afsat, da de ønsker krig med Rusland?«

Den sidste del af debatten handlede om, hvordan man kunne løse konflikten mellem Rusland og Vesten. Peter Viggo Mortensen indrømmede blandt andet, at politikken for regimeskifte har slået fejl, og at den Nye Silkevej er en naturlig udvikling, som lande vil gå med til. Den anden del af diskussion handlede om løsninger. Da fik Christian det sidste spørgsmål og pointerede blandt andet, at en del af løsningen ligger i, at man begynder at tale ærligt omkring, hvad Rusland er og gør, bekyndende med, at Rusland ikke invaderede Ukraine.

I en debat hos Informationen, »Will Trump Last the Entire Presidential 4 Year Period?«, talte den tidligere amerikanske ambassadør til Danmark, Rufus Gifford, om sandsynligheden for, at Trump kunne blive afsat gennem en rigsretssag (impeachment) gennem det 25. Forfatningstillæg, eller evt. selv gå af. Han mente ikke, at det var sandsynligt, omend han ønskede det. Hvis en rigsretssag skal være mulig, kunne det være pga. 'forhindring af udøvelse af retten' (obstruction of Justice), men ellers skulle man bruge kræfterne på demokraternes mærkesager. 300 mennesker deltog, det foregik i centrum og den generelle konsensus var, at Trump er forrykt. Lissie kom op til ambassadøren bagefter og sagde, at Lyndon LaRouche havde sagt, at, hvis Comey og Co. lykkedes med et kup mod Trump, ville det føre til generel krig, og at briterne var efter Trump, fordi han vil samarbejde med Rusland, medens Obama derimod forsøgte at starte en atomkrig med Rusland. Han skyndte sig blot væk efter at han blev noget chokeret over

det, Lissie sagde.

Vi intervjuede også i et andet møde med titlen »Atomkraft, ja tak! Hvor skal fremtidens energi komme fra?« i Dansk Erhvervs telt. I panelet deltog en repræsentant for Greenpeace, en repræsentant for Århus Universitet og Villumsen fra Liberal Alliance. Kun hr. Villumsen mente, at man måtte søge nye energikilder inden for nye teknologier og understregede, at vindmølle-fanatikerne var religiøse og foruden ræsonnement. Én fra publikum spurgte ind til thorium-reaktorer, hvor Villumsen havde en god respons, mens ham fra Greenpeace ævlede om, at det var dyrt og tog lang tid. Lissie stillede det sidste spørgsmål, hvor hun sagde:

»Nu har vi en situation i verden, hvor man, siden Kinas Bælte & Vej og BRIKS-projektet, er begyndt at bygge en masse atomkraftværker; i Sydafrika har man planlagt 11, Bolivia skal have et atomkraftværk, Kina planlægger at udvinde helium-3 på Månen til fusionsbrændsel, så verdens fremtid er faktisk atomkraft. Skal vi ikke hellere gå med dér, da energigennemstrømningstætheden er meget højere, og med 30 tønder olie har man, hvad der svarer til få gram fusionskraft. Desuden har Henrik Svensmark (astrofysiker) lavet forskning, som viser, at solpletter og kosmisk stråling skaber klimaforandring.«

Repræsentanten fra Greenpeace sagde blot, at ingen tager Svensmark seriøst, og at 97 % af alle klimaforskere er enige. Villumsen svarede positivt og udtrykte respekt for, at nogen tør tage diskussionen op i et sådant forum.

Bagefter delte vi ud til alle, og mange var interesserede.

Alt i alt var vores tilstedeværelse på Folkemødet på Bornholm en fantastisk mulighed for at nå ud til så mange borgere, politikere, akademikere og eksperter med vores ideer, der dækker politik og fremtidens verden med Bælte & Vej Initiativet.

– Feride I. Gillesberg; Lissie Brobjerg; Christian Olesen.

Titelfoto: Feride I. Gillesberg i diskussion med en borger på Folkemødet. På plakaten står der, »Fremtiden ligger i Kinas Bælte & Vej«.

Våbnene er trukket for Trump – Han må handle hurtigt for at tilslutte sig Silkevejen og genindføre Glass-Steagall

Leder fra LaRouche PAC, 14. juni, 2017 – I de seneste par uger har en teater/nyhedskommentator holdt et billede frem af præsident Trumps blodige, afskårne hoved; »Shakespeare in the Park«-teaterkompagniets opsætning af Julius Cæsar i New Yorks Central Park portrætterede Cæsar som Donald Trump, som dernæst blev udsat for en langvarig, brutal og blodig mordscene; og i dag åbnede en 66-årig mand fra Illinois ild mod et baseball-træningshold fra det Republikanske Parti i Alexandria, Virginia, efter en bekræftelse af, at de var Republikanere, og skød fire personer (inklusive det tredjehøjst rangerende medlem af det Republikanske Part i Repræsentanternes Hus), før han blev dræbt af politiet. Skyttens Facebook-side inkluderede: »Trump er en forræder. Trump har ødelagt vores demokrati. Tiden er inde til at ødelægge Trump & Co.«

Sindssyg handling, begået af en galning? Måske, men politiske mord bliver altid fremstillet som »enlige mordere«, og efterforskningerne bliver altid omhyggeligt kontrolleret for

at opretholde sådanne dækhistorier – med JFK-mordet som blot det mest berømte, og mest åbenlyse, eksempel. I 2008 udgav *EIR* en brochure med titlen, »Hvorfor briterne myrder amerikanske præsidenter«, [1] og som rapporterede om briternes rolle og motivering bag mordene på præsidenterne Abraham Lincoln, James Garfield, William McKinley [2] og John F. Kennedy.

Husk, at det aktuelle McCarthy-hysteri, der forsøger at male præsident Trump som en naiv tåbe eller agent for russerne, medskyldig i angivelig underminering af amerikansk demokrati, osv., blev indledt af den britiske MI6-agent Christopher Steeles kompendium af vilde fabrikationer om Trump og russerne. Dette »uærlige og upålidelige dossier« blev dernæst brugt af den nu miskrediterede, tidligere FBI-chef, James Comey, i et selvudnævnt »J. Edgar Hoover-moment«, hvor han viste Trump Steele-dossieret og angiveligt antydede, at det ville blive offentliggjort, hvis Trump ikke bøjede sig mht. at stoppe oprettelsen af venligtsindede relationer mellem USA og Rusland. Dernæst lækkede han næsten sikkert dossieret, eller sørgede for, at det blev lækket, dagen efter.

De korrupte efterretningsfolk fra Obama-administrationens tid – James Clapper, John Brennan og James Comey – havde, selv før, de blev afskediget fra embedet, ført et korstog for at portrættere Rusland (og Kina) som fjender af Amerika; som militære aggressorer, og som en alvorligere trussel mod den vestlige verden, end ISIS! Disse løgne tjente som dækhistorie for, at præsident Obama og hans klon, Hillary Clinton, kunne bringe verden på randen af atomkrig og forsikre de bankerotte, vestlige finansoligarker, at USA aldrig ville gå sammen med Rusland og Kina i byggeriet af den Nye Silkevej og opbygning af en ny, global finansarkitektur. Sådanne revolutionerende skridt ville, til [City of] Londons og Wall Streets rædsel, give infrastruktur og industri til den Tredje Verden, og endda til de vestlige nationer, snarere end gæld og nedskæringer, påtvunget dem af Londons og Wall Streets spekulanter.

Men, oligarkerne havde ikke forudset, at det amerikanske folk

havde fået nok af permanent krigsførelse, økonomisk disintegration, narkotika- eller opiatepidemien, der rammer stort set hver eneste familie i nationen, og massemedier, der vedholdende løj om stort set alt. Valget af Trump blev resultatet.

Foreløbig har Trump lovet at gøre mange af de ting, som Lyndon H. LaRouche længe har foreslået, som det fremlægges i **LaRouches Fire Love**, men han har ikke taget de fundamentale skridt, der er nødvendige for at gennemføre disse løfter. Han har aflagt løfte om at genopbygge den forfaldne, amerikanske infrastruktur, men har ikke handlet på sit løfte om at genindføre Glass-Steagall – det absolut nødvendige, første skridt til at skabe den nødvendige kredit til opfyldelse af sit løfte om infrastruktur og gen-industrialisering. Han har etableret samarbejdsrelationer med Kina, men har ikke fuldt ud tilsluttet sig Bælte & Vej Initiativet for atter at få gang i amerikansk industri omkring opbygning af verdens nationer, inklusive vores egen. Han har krævet en genopretning af amerikansk førerskab inden for rumforskning og -fart, og inden for videnskabelige opdagelser, men, igen, finansieringen af disse projekter kræver, at han omgående lukker den spekulative boble ned og genindfører statskredit i Hamiltons tradition.

Det er, fordi præsident Trump offentligt har forpligtet sig til disse ting, og til at gøre en ende på britisk imperieopsplitning af verden i »Øst vs. Vest«, at skydevåbnene nu trækkes for at fjerne ham fra embedet – eller, som det antydes gennem dagens skudepisode, fjerne ham fra Jordens overflade. Han må handle meget hurtigt for at sætte gang i den økonomiske genrejsning gennem statslig kredit; for at tilslutte sig den Nye Silkevej og for fuldt ud at samarbejde med Rusland og Putin om at knuse terrorist-svøben.

Jo flere amerikanere, der følger med i serien af Oliver Stones fire timelange interviews med præsident Vladimir Putin desto hurtigere vil dæmoniseringen af Putin blive grinet ind i historiebøgerne og gøre den sorte historie med J. Edgar

Hoovers beskidte tricks med den »røde skræk« og politiske mord, selskab.

Foto: Justitsministeren og FBI's direktør på visit. Præsident John F. Kennedy, J. Edgar Hoover og Robert F. Kennedy. Det Hvide Hus, det ovale kontor, 23. februar, 1961.

[1] Se (engelsk): [»Why the British Kill American Presidents«](#)

[2] Se (dansk): [»Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord«](#)

Russiske forskere forudsiger global afkøling i flere årtier eller mere

3. juni, 2017 – Vi er netop blevet opmærksom på en artikel i *Bulletin of the Russian Academy of Sciences: Physics* i februar måned, i hvilken russiske forskere afviser drivhusgasserne og den globale opvarmning, men i stedet forudsiger en global afkøling i flere årtier pga. et øget skydække. Solen befinder sig i øjeblikket i en solar mindsteudfoldelse med meget få solpletter og relativ lille magnetisk aktivitet, hvilket tillader flere kosmiske stråler at gennemtrænge vores atmosfære, som igen skaber øget skydække. Noget tilsvarende fandt sted under den »lille istid« fra ca. år 1300 og frem til begyndelsen af 1800-tallet.

I artiklen *»Cosmic Rays, Solar Activity, and Changes in the Earth's Climate«* (Kosmiske stråler, solaktivitet og forandringer i Jordens klima), skriver forfatterne Stozhkov, Y.I., Bazilevskaya, G.A., Makhmutov, V.S., Svirzhevsky, N.S.,

Svirzhevskaya, A.K., Logachev, V.I., Okhlopkov, V.P.:

»Vore resultater kunne have forbindelse til mekanismen med forandringer i ladede partikler, der øver indflydelse på Jordens klima; det omfatter først og fremmest den virkning, som ladede partikler har på den accelererede dannelse af centre for kondensering af vanddampe, og således på forøgelsen af det globale skydække. Det globale skydække har direkte forbindelse med temperaturen i luftlaget nær ved Jorden.«

(Læs *artiklen* *her*:
<http://notrickszone.com/2017/03/23/russian-scientists-dismiss-co2-forcing-predict-decades-of-cooling-connect-cosmic-ray-flux-to-climate/#sthash.wWesprQV.dpbs>)

Titelbillede: Graf af David Archibald: læs mere her:
<https://wattsupwiththat.com/2013/04/29/russian-scientists-say-period-of-global-cooling-ahead-due-to-changes-in-the-sun/>

**Hvordan amerikanere bør fejre
Infrastruktur-uge:
Gå med i den Nye Silkevej!
Gennemfør Glass-Steagall!
LaRouche PAC Internationale
Webcast,**

9. juni, 2017

Matthew Ogden: Jeg vil kort gennemgå, hvad der sker i verden og de udviklinger, der har været i ugens løb. Der foregår virkelig meget i verden; se bare på det tempo, udviklinger finder sted i: fra Kinas Bælte & Vej Forum i midten af maj til Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, der fandt sted i sidste uge i Skt. Petersborg, Rusland. Vi er nu midt Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) møde, der finder sted i Astana, Kasakhstan. Både Xi Jinping, Vladimir Putin og Narendra Modi er til stede ved dette SCO-møde, der finder sted netop nu. Der finder bilaterale møder sted på sidelinjen af dette meget vigtige topmøde, mellem præsident Xi og Modi, Xi og præsident Putin, og Xi og præsident Nazarbaev fra Kasakhstan.

Det, vi er vidne til i hele denne række af verdenshistoriske topmøder, er i realiteten en konsolidering af det, som Helga Zepp-LaRouche, under sin deltagelse i Bælte & Vej Forum i Beijing, kaldte »dannelsen af en Ny Økonomisk Verdensorden«. Hun sagde:

»Med Bælte & Vej Forum etablerede vi dannelsen af en Ny Økonomisk Verdensorden. Det var et i sandhed historisk øjeblik; en ny æra for civilisationen. Dette er et faseskifte for menneskeheden.«

Det, vi ser, er en reel konsolidering af dette faseskifte for menneskeheden.

Præsident Xi Jinpings artikel, som han offentliggjorde aftenen før SCO-forummet i Astana, gav genlyd af denne karakteristik. Han erklærede, at den Nye Silkevej var blevet en succes i løbet af de fire år, der var gået, siden han oprindeligt annoncerede dette initiativ på præcis samme sted – Astana, Kasakhstan – i 2013. Han sagde, initiativet i løbet af disse fire år med held var gået fra idé til handling; og at dette

initiativ nu fungerer som et »globalt offentligt gode«. Jeg mener, at denne karakteristik understreger det faktum, at denne nye, internationale orden ikke alene omfatter de økonomiske, diplomatiske og sikkerhedsmæssige relationer, der nu bliver konsolideret; men også, grundlæggende set, et fælles forpligtende engagement til fundamentalt fremskridt for den menneskelige art. Det, som Xi Jinping kalder for »menneskehedens fælles skæbne«.

Hvis vi ser på de spændende budskaber, der netop er kommet fra det kinesiske rumprogram, mener jeg, dette er en absolut korrekt karakteristik. Det bekræftes nu, at Kina, med deres Chang'e-mission, følger planen for at sende en mission til Månen for at returnere med prøver, få prøver af månejord og vende hjem til Jorden med dem; dette vil ske i november i år. Chang'e IV-missionen til Månens bagside, som man har store forventninger til, vil finde sted til næste år.

Lad os se på, hvad der finder sted her i USA. I denne uge så vi, at der virkelig blev lagt ved på bålet i kampen for Glass-Steagall. Marcy Kaptur og Walter Jones er begge i offensiven i denne uge i forbindelse med den såkaldte »Financial Choice Act«. De fremlagde begge en fremragende begrundelse for Rules Committee tidligere på ugen, for deres lovtillæg til Financial Choice Act, nemlig Prudent Banking Law (loven om 'klog og forsigtig' bankpraksis), som ville genindføre Glass-Steagall. Selv om dette desværre blev nedstemt i Rules Committee (dvs. komiteen vil ikke lade dette alternative lovforslag komme til afstemning i salen, -red.), så har begge fået mulighed for at tale i Repræsentanternes Hus' sal imod Henslering-lovforslaget. Walter Jones var den eneste Republikaner, der stemte imod Financial Choice Act og til støtte for Glass-Steagall, sammen med Tulsi Gabbard, der også er medsponsor af Glass/Steagall-loven.

Jeg vil afspille først Marcy Kapturs tale, efterfulgt af Tulsi Gabbards tale:

Her følger videoklippene og resten af webcastet på engelsk:

MARCY KAPTUR: Mr. Speaker, I rise today to oppose the Financial Choice Act, which abandons the American people, as well as safety and soundness in favor of Wall Street. Six megabanks now control two-thirds of the financial sector in our country, and reap record profits of over \$170 billion in 2016. That's too much power in too few hands. Current law has made progress in protecting consumers from predatory practices. Repeal of these consumer protections is not what the American want. This week, Congressman Jones and I proposed to table the current legislation and replace it with our bipartisan bill, the Prudent Banking Act; which reinstates Glass-Steagall protections by separating prudent banking from risky Wall Street speculation that tanked our economy in 2008. The Rules Committee refused to allow our bill a vote; nevertheless, we remain resolute. Glass-Steagall is something President Trump ran on, as did Bernie Sanders. In 2016, both the Republican and Democratic platforms enshrined policies to restore Glass-Steagall protections. Americans should know there is a growing bipartisan consensus fighting to protect the progress we have made, rein in Wall Street, and keep the wolves at bay and out of your pocketbook. I will be voting "no" on this bill and urge my colleagues to do the same. I yield back

my remaining time.

TULSI GABBARD: Thank you, Mr. Speaker. Rolling back financial regulations that are in place to protect the American people will put them and our country's economic security at risk.

However, the Financial Choice Act that is being considered by Congress today does just that. It erodes protections against dishonest, big bank practices that rob people of their hard-earned salaries. The bill repeals the Volcker Rule, it dismantles the Consumer Financial Protection Bureau, strips regulations in place to protect the American people's savings, and actually lets the big banks maintain even less capital that

they need to absorb catastrophic losses; making it so that they're relying once again on the American taxpayer to bail them

out. We don't need to remind the families who have suffered so

much about the pain caused by the Great Recession. In my own home state of Hawaii, from 2008 to 2010, our unemployment rate more than doubled; and 11 million people in America lost their homes. The big banks of 2008 are even bigger and more powerful

today. I urge my colleagues to reject this dangerous bill and instead pass HR790, the Return to Prudent Banking Act, which would reinstate a 21st Century Glass-Steagall Act. I yield back.

OGDEN: So, along with Glass-Steagall, the rest of the debate around what constitutes the core of Mr. Lyndon LaRouche's

Four Economic Laws, is also beginning to open up. While you have

President Trump touring the country as part of his so-called "National Infrastructure Week", this has really been put on

the
table in a very real way. The credit for this infrastructure.
How do you increase the productivity of the American
workforce?

How do you increase the productivity of the American
territory,
and how do you apply the American System – the Hamiltonian
system – to make this happen?

Just to give you flavor of what Mr. Trump has been saying on
the subject over the past week – and we will get into this a
lot

more – I'm going to play for you a clip of his speech that he
gave in Cincinnati. I think you'll find the setting very
appropriate; right against the backdrop of the Ohio River,
with

barge traffic going back and forth behind him as he speaks.

So,

here's President Trump:

DONALD TRUMP: [as heard] Thank you all very much. It is
great to be back in Ohio. We love Ohio. You remember Ohio,
oh

boy. It was supposed to be close; it wasn't close. So
wonderful

to speak on the shores of the very magnificent Ohio River.

We're

here today to talk about rebuilding our nation's
infrastructure.

Isn't it about time? Spending money all over the world,
except

here. We don't spend our money here, we spend it all over.

And

we'll do it using American labor, American energy, American
iron,

aluminum, and steel.

The American people deserve the best infrastructure anywhere
in the world. We are a nation that created the Panama Canal,

the

Transcontinental Railroad, and if you think about this, the great

highway system – the Interstate highway system. We don't do that anymore, we really don't. We don't even fix the old highways anymore. We'll take even fixing them, but we're going

to get them going again like they've never been before. These projects not only open new lanes of commerce, but inspired the immigration and the dreams of millions and millions of people. We crafted monuments to the American spirit; it's time to recapture our legacy as a nation of builders and to create new lanes of travel, commerce, and discovery. We're going to see all

the way into the future; and the future's going to be beautiful.

And the future is going to be bright.

In my campaign for President, I travelled all across the nation. I saw the crumbling infrastructure. I met with communities that were desperate for new roads and new bridges. The bridges were so dangerous, they couldn't use them; they were

worried they would fall down. You've seen that happen. I heard

the pleas from the voters who wanted to know why we could rebuild

foreign countries? My big thing. We build in foreign countries,

we spend trillions and trillions of dollars outside of our nation; but we can't build a road, a highway, a tunnel, a bridge

in our own nation. We watch everything falling into disrepair.

It's time to rebuild {our} country, to bring back {our} jobs, to

restore {our} dreams. And yes, it's time – finally – to put American first; and that's what I've been doing, if you

haven't
noticed.

We're going to restore America's industrial might; creating the jobs and tax base to put new infrastructure all over our country. That's what's happening. I'm calling on all Democrats

and Republicans to join together – if that's possible – in the great rebuilding of America. Countless American industries, businesses, and jobs depend on rivers, runways, roads, and rails

that are in dire and even desperate condition. Millions of American families rely on their water and pipes and pumps that are on the verge of total failure and collapse.

We are pleased to be joined today by representatives from many, many industries that depend on a truly critical component

of our nation's infrastructure. These citizens know firsthand that the rivers, like the beautiful Ohio River, carry the lifeblood of our heartland. Roughly 60% of United States grain

exports travel down these waterways to the Gulf. More than half

of all the American steel is produced within 250 miles of where

we're standing right now, and its production depends on the inland waterway system. Up to 25% of the nation's energy cargo

relies on these channels, and the refineries along their shores.

But these critical guarders of commerce depend on a dilapidated

system of locks and dams that is more than half a century old. And their condition, as you know better than anybody, is in very

bad shape. It continues to decay.

Capital improvements of this system which is so important, have been massively underfunded. There is an \$8.7 billion

maintenance backlog that is only getting bigger and getting worse. Last December, up the Ohio River near Pittsburgh, one lock built more than 50 years ago had to be shut down for five days due to hydraulic failure. You know what that means. Five days means everything comes to a halt. We simply cannot tolerate a five-day shutdown on a major thoroughfare for American coal, American oil, and American steel which is going to get more and bigger. America must have the best, fastest, and most reliable infrastructure anywhere in the world. We cannot accept these conditions any longer.

A few years ago, a gate broke from its hinges at the Markland Locks on the Ohio River in Kentucky. It took nearly five months to repair. Any of you know about that? Wasn't a pretty picture, was it? I don't think so. In 2011, a massive section of canal wall collapsed near Chicago, delaying everything; and it seemed like forever.

America built the Golden Gate Bridge in just four years, and the Hoover Dam in five years. Think of that. It shouldn't take

ten years to get approvals for a very small little piece of infrastructure; and it won't. Because under my administration,

it's not going to happen like that anymore.

So, I want to thank all of the great workers for being here today. I want to thank all of the great business leaders; you have some business leaders who are legendary people in the audience. Running massive, massive companies. And being slowed

down, but now they'll be able to speed it up.

Not only are we going to repair much of the depleted infrastructure, but we're going to create brand new projects that

excite and inspire. Because that is what a great country

does;

that is what a great country has to do. America wants to build.

Across the nation, our amazing construction workers, steel workers, iron workers, fitters, electricians, and so many others

are just waiting to get back to work. With the talent and skill

they represent – which believe me, I grew up in the building business. I know the talent and the skill and the courage and everything else that they have. There is no limit to what we can

achieve. All it takes is a bold and daring vision and the will

to make it happen.

Nearly two centuries ago, one American governor had just such a vision and a will. His name was Governor DeWitt Clinton.

As the governor of New York State, he dreamed of a canal stretching nearly 400 miles to connect the Atlantic Ocean in the

east with the Great Lakes in the west. He predicted that its construction would place New York City at the very center of worldwide commerce. He took the idea to Washington, but President Thomas Jefferson – great President – didn't agree with him; and he dismissed that concept as total madness. I'd like to thank all of the people that helped so much in that incredible event, and I think that Jefferson simply understood who he was and who he was dealing with. If you want a New Yorker

to do something, just tell them – like our great past governor – that it's impossible to do. The governor didn't give up, and

New York State achieved what they thought was the impossible. When the Erie Canal opened in 1825, he was on the first boat.

He

personally deposited a bucket of water from the Great Lakes

into
the New York Harbor. The new canal exceeded even the
governor's
bold vision. It dramatically reduced the time and cost to
transport goods from the heartland. As a result, new settlers
rushed into the Midwest, including to right smack here.
Probably
some of you indirectly, right? Definitely some of you.
Just as the daring dreams of our ancestors opened new paths
across our land, today we will build the dreams that open new
paths to a better tomorrow. We, too, will see jobs and wealth
flood into the heartland, and see new products and new produce
made and grown right here in the U.S.A. You don't hear that
much
anymore. We will buy American, and we will hire American. We
will not – so importantly – be content to let our nation
become
a museum of former glories. We will construct incredible new
monuments to American grit that inspire wonder for generations
and generations to come. We will build because our people
want
to build, and because we need them to build. We will build
because our prosperity demands it. And above all, we will
build
because that is how we make America great again.
Thank you. God bless you. Go out there and work. You're
going to see some amazing things happen over the next long
period
of time. Thank you, everyone. It's a great honor to be with
you. Thank you.

OGDEN: So, to address some of what President Trump covered
in that frankly inspiring speech, I want to hand it over to
Jason. I know we have some other things to cover, but we'll
get
to those later in the show. I think this is a good point to
let

Jason tell us how we're going to get to work.

JASON ROSS: OK, this article that Matt referred to earlier, that I wrote about New York City's infrastructure – New York's a case-study, but it really says something about the nation as a whole, namely, that if the biggest, greatest city in the United

States is an infrastructure disaster, what does that say about our economic thinking, about the way we think about infrastructure? How did we let ourselves get into a situation that's this bad?

First, from a national perspective, just some of the numbers, briefly. The American Society of Civil Engineers every

few years does a report card on American infrastructure. We got

a D+. Now, they say that there's \$4.5 trillion of infrastructure

that's needed and of that, only about half of it actually is funded. That over the next decade, there is a little over \$2 trillion in infrastructure needs that currently are not provided

for, that won't happen, that aren't scheduled to take place: Things like the locks and dams on our inland waterway system that

President Trump mentioned, which are in terrible shape! Where the failure – take one example – the failure of the Soo locks on the Great Lakes, if that were to go, for the shipping season

during the warmer months, the estimates from the Department of Homeland Security are that {11 million jobs} would be lost by the

failure of that one piece of infrastructure because it's so critical to so much of manufacturing: Of bringing ore from one

place to another, bringing products from one place to another.

Without it, there's no alternative way of moving these goods. You're not going to ship it by truck. It won't happen. It's just going to dramatically collapse our productive abilities. Now, these estimates are a little low. The head of China Investment Corp. Ding Xuedong estimated U.S. infrastructure needs at \$8 trillion! What this really all comes down to, though is what we consider our needs to be. Do we think of what

we need to do in the future, in terms of repairing what we've already got, which we certainly should repair locks and dams that

are threatening failure. But is that what our needs are?

It isn't. You've got to say what is going to make us proud a century from now. What is going to be the groundwork that

100 years from now, we will say, "Oh, this was the basis for the prosperity that we had over this century; this is what made it possible." And if you look at the past, at things like the canal

that President Trump mentioned, if you look at what Eisenhower did 51 years ago in setting up the Highway Trust Fund and the ability to go out and build the Interstate Highway System, which

was a pretty phenomenal thing in its time: 40,000 miles of expressway were built in a decade and a half. That's pretty fast. It was a large project. Every year, 15,000 families were

relocated, 40,000 miles built altogether, at a cost in today's terms of about \$500 billion – a big project. A big project. Now, for what we need to do today, to make the groundwork for what we're going to need over the next century, we've got to

think about leapfrogging. What's the next level of technology?

Improving Amtrak trains?—ugh. Instead, think about how are we going to have a high-speed rail network? Where will these high-speed rail stations be? There's just no way, for

example,

on the route that goes from New York to Boston, it can't be upgraded – forget it! It won't happen; we're not going to build

a maglev line that runs along the current Northeast Corridor from

New York to Boston. Not going to happen. Too crooked, too curved, goes through too many downtowns and narrow types of passageways – not going to happen. We're going to build an entirely new rail network in the United States, new high-speed rail network.

We should build maglev rail, magnetic levitation is the leapfrog. That's the next level of technology. It's more efficient, it's safer, it's quieter, less vibration, less disruption to people nearby. Fast, safe, efficient – this is what would be the next generation of technology, that would be a

basis for a higher potential of our country as a whole.

Think about the history of the United States; think about the history of any country. What makes it possible to achieve a

certain level of wealth of economic activity, of development? Well, there's a lot of aspects to it, but the primary one that makes everything else possible, is your infrastructure platform.

Do you have a network of roads? Do you have availability of power? How about water? Think about where cities are located in

the country, or in other countries – where do cities locate themselves? They don't wind up in the middle of the desert or on

the top of a mountain peak or someplace like that. It's based on

the, you might say "natural," infrastructure. Is it near a river? Why is New York where it is? The Hudson River isn't just

an inconvenience to traffic because you have to build bridges

and
tunnels above it or below it. It's the Hudson River! This is
a
major aspect of shipping that goes into the country. That's
why
New York is where it is.

Other cities, they are where they are due in large part to
rivers for our older cities; and then when you think about
what

the potential is in building rail networks and building road
networks, you create a synthetic environment of
infrastructure,

that says, OK, this is a place where we should build a new
city;

this is a place where it makes sense to have production. We
can

get materials easily, we can work on them, we can ship them
out;

we've got water, we've got power, we've got transportation,
that

increases the potential of every bit of land that is developed
in

that way.

So when you string electric lines out, as Roosevelt did with
the Rural Electrification Act, with the help from the Federal
government for rural residents to get electricity to their
towns,

to their farms, this dramatically increased their
productivity.

The building of the Transcontinental Railroad; it didn't just
mean it as cheaper to ship some thing you ordered from a
manufacturer in New York to San Francisco. Yes, it was
cheaper

and quicker than going by boat, all the way around; but what
did

it make possible in the entire rest of the country? You build
a

rail line, all the places along it are now increased in their potential, increased in their value.

So what we need to do, is take advantage of the incredible renaissance in infrastructure that's occurring all around the world – it's led by China. And I've got to say, the incredible

success that China's having with its own domestic infrastructure,

with the building of 22,000 km of high-speed rail over the past

decade. And let's think about this: China is a country, where a

decade ago there was zero high-speed rail in China. What you see

here [Figure 1] is a map of a future 8 by 8 grid of high-speed rail planned by China. It's double the length of current high-speed rail, 45,000 km. They're going to have that

in place in 2035.

Where do these lines go? Does it go to currently existing cities? Yes. It would be silly not to link up currently existing cities. Where are the stations? Are they in the downtowns? Not necessarily. Maybe it's difficult to get there;

there's already a lot of buildings there. So new areas are opening up for development in China, as a result of these high-speed rail lines. They're tremendously successful. Most of

the trips made along this network, are new trips, ones that would

not have been made if the network did not exist. So it's not just people getting somewhere they were already going more quickly, it's actually increasing the transportation throughput

in the country.

That's what it would be like in the United States as well, as we develop a national network of high-speed rail [Figure

2}}]; this will change the productivity throughout the country.

And another aspect of this, I want to show one more thing we can learn from China, which is the increase in energy, to take another metric. I had mentioned transportation. Here's a chart

[{{Figure 3}}]: In blue, you see total per-capita energy use in

China, from 1972-2012, so, 40 years. Look at that difference: Total energy use per capita in China is more than four times as

big, almost five times as big. Now, look especially at the red

line: That's the amount of {electricity} used per person in China. Now, I know, in this chart the red line goes above the blue line, because they're different units, so don't worry about

that. The relative change is what's important: {Per-capita} electricity use in China, has gone up {by 25 times}, in past four

decades – 25 times. Think about what that means. Look at the percentage of energy use in China, that comes from electricity,

that's in the form of electricity: It's gone from 3% to 15%—that's a {wonderful} accomplishment! Because electricity is

a higher form of power than energy in general. There's things that you can do with energy, such as burning fuels for cooking,

let's say, or heat to power a diesel train engine, or steam engine or something like this. Electricity is the next level of

technology. You can do much more with it: You can power motors

that are controlled by computer equipment; you can have laser manufacturing technologies, electric-discharge machining, electron beam welding. The next level of productivity is made

possible through the use of electricity as a higher platform. I think we can definitely learn some lessons from China. And the speed at which they have been doing this, I think absolutely – I wouldn't want to say "vindicates" but it's a successful experiment that shows that the method of Lyndon LaRouche is right!

This proposal that China has made of the Belt and Road Initiative, whereby China is engaged with multilateral financing

institutions and with its own domestic financial institutions, like its state banks, its Export-Import Bank, etc., it's been involved in {major} infrastructure deals with its neighbors along

the Belt and Road, and even in more distant locations, such as Africa, where the incredibly new rail opening in Kenya that reduces travel time from Mombasa to Nairobi from 10 hours down to

4 hours, with the building of the Standard Gauge Railway there,

this is the type of project that is just going to dramatically improve the productivity of Kenya. A Chinese-financed project,

by the Chinese Export-Import Bank.

These kinds of deals are wonderful. It's a "win-win" approach where China is able to export its technology, export its

know-how, the train sets that it builds, and the nations in which

the infrastructure is being built, of course, benefit from having

a great new set of infrastructure. So everybody benefits from this. And the speed that this is being done with, the way that

it's being financed, I think it says, "Hey, we could be doing this here."

This isn't some sort of distant plan. We should take the outlook that President Trump expressed in that speech that we

just heard him make and say, we're going to do this right now. We can start building these things right now. The whole Interstate system was built in 15 years, that's pretty fast, when you think about the size of the thing. What does it look like to build a high-speed rail network in the United States? Who's going to build the train sets? Where's the rail going to come from? We can gear up to build the rail, but as far as high-speed trains go, we don't produce those! We actually don't have the know-how among American domestic manufacturers. We're going to be looking to China, as contractors, to build these kinds of train sets, and also to assist with the financing. China has huge foreign reserves right now, and the head of China Investment Corp. Ding Xuedong, the guy I had mentioned earlier, he said that he'd be interested in investing some of the tens of billions of dollars in U.S. Treasuries that China Investment Corp. holds, happy to invest that in U.S. infrastructure. I think from that standpoint, when we look at New York, for example, and New York is a disaster – it's on such a thin thread, the ability for the over 1 million who come into Manhattan every day for work, the ability for them to get to work, it is incredibly precarious! This summer, for two months, two of the four tunnels heading east from Manhattan are going to be closed for maintenance. That's going to really upset the Long Island Railroad. The two tunnels coming into Manhattan from the west, the rail tunnels going into Penn Station, – which is operating at over 100% capacity; as many trains as could

possibly

fit through that tunnel are already making the trip. New Jersey

transit commuters going into New York has tripled over the past

couple of decades. It's just – you can't fit any more people through that tunnel! It's not possible.

These tunnels, the ones that I'd mentioned, these are 100 years old, or older! {1910}, the Hudson tunnels were opened up!

These are in {desperate} need of repair – but it's impossible to

close them to do any maintenance, because so many people are riding on them all the time.

The only way that this can be fixed is to build an entirely new set of tunnels, to build a new train station – here we go, [Figure 4] this is the Gateway Project from Amtrak, where additional lines would be built so you could have four tracks going all the way from Penn Station, Newark; there'd be a new loop built at Secaucus – my apologies if you're not familiar with the area, I know this is going fast. You're going to have more than double the flow of people and trains that could be brought into New York.

This is a major and essential project. Some work was actually begun on it in 2009, before New Jersey Gov. Chris Christie killed it in 2010. But, it's not enough. Yes, this should happen, but this isn't the real outlook we ought to have.

We need to think, how is New York going to fit in a broader, regional scheme of things? What's the high-speed rail going to

look like in the area? How can we totally transform the region's

rail stations so that instead of New Jersey Transit trains coming

into Penn Station and then turning around, they keep going to the

east? [{{Figure 5}}] To Sunnyside, Queens, to a new terminal at Port Morris, the Bronx; this is a proposal by ReThink New York City, a public advocacy group up there. We need entirely new subway lines, and a national high-speed rail network. I just want to say one more thing about the Interstate system here [{{Figure 6}}] which you see on the screen. This is the original 1955 plan. And I'd like to talk a little bit about how Eisenhower made this reality. First off, in terms of where the demand for roads came from: The real push for an improvement in public roads came in 1880 and it was promoted by bicycle riders, who thought rail was great for trains, but people wanted a smooth way to ride a bike without being quite so bumpy. By the 1930s, trucks only hauled about 10% of freight in the United States; 75% of freight moved by rail in '20s, with trucking doing a small amount at that time, and then inland waterways, the infrastructure that President Trump mentioned in that clip. By 1958, when the highway system was starting to get built, rail was 50% of freight, highways 20%, inland waterways 16%, pipelines 16%; and the ability to build up a broader expressway system was hampered by the fact of how are you going to pay for it? So the Bureau of Public Roads had been getting appropriations: Congress would vote up some appropriations to the Bureau of Public Roads to give grants to help build up the U.S. highway system. It was unreliable, you didn't know how Congress

was going to vote every year; it made it very difficult to do long-term planning.

What Eisenhower did was he set up the – and this is lessons for today for national banking for how to finance these projects

– Eisenhower set up the Highway Trust Fund in 1956. It was a separate fund, it wasn't part of the annual budget. Congress wasn't going to vote on it every year, to say, "gee should we build the highway system or not?" and re-debate it every single

year. Forget it! Eisenhower set up this special fund that had a

dedicated tax system where the money would go straight into it,

as a separate capital budget, not part of the annual operating budget. A tax on gasoline – by the way the current gas tax right now, it's too low. It hasn't been increased in a couple of

decades. It should be higher. That's why the Highway Trust Fund

doesn't have enough money; the gas tax hasn't been increased to

keep pace. What else? Tire taxes, for trucks. Trucks have big

wear on the roads; a tax for the sale of large trucks, and also a

tax for the yearly registration of large trucks. So these kind

of indirect taxes ended up sending the money into the Highway Trust Fund, so that it was able to build out this whole road system and not be repaid directly. The emphasis was {not} toll

roads! That was actually a condition for some of the turnpikes to

get Interstate Highway System funding, was they had to get rid of

their tolls. So, along Interstate-95, I-95, a lot of these

roads

used to be tollways; in Connecticut that used to be a tollway. In '80s, after paying off bonds for repair and upgrade of a bridge, the tolls had to be taken down, that was in keeping with the interstate system.

That's the way we've got to think about it. Not a public-private partnership, where you say, "I'm going to directly pay for this project and I'll make the money back through tolls,"

forget it. That'll work for an airport upgrade or something like

that. But for a national high-speed rail network, for these other things, what we need is national banking, so that we can have long-term, low-interest loans, and we can get it away from

the annual squabbles about appropriations; have the ability to have separate capital budgeting to finance this long-term outlook. And of course, none of that is going to happen without

Glass-Steagall.

OGDEN: I think that's the vision that people are looking for, and you even heard President Trump say, "this is the kind of

bold vision." People are ready to work! People are ready to build and it is true, that if you look at the history of the American System, what is it that conquered the West? It was the

spirit of building; this is a nation of builders. This is the kind of spirit that Gov. DeWitt Clinton, a strong advocate of the

American System was a believer in.

This article that you wrote, Jason, it's available in the current issue of {Executive Intelligence Review}

[[http://www.larouche.com/eiw/private/2017/2017_20-29/-](http://www.larouche.com/eiw/private/2017/2017_20-29/)

2017-23/

pdf/12-28_4423.pdf]

and we'll make a link available. But I want to ask our viewers

at this point, what have you been reading in the press this week?

What have you been seeing on television? Have you been seeing coverage of National Infrastructure Week? Did you see coverage

of this inspiring speech by President Trump in Cincinnati?

Did

you see coverage, unless you're a C-Span wonk, [laughter] did you

see the speeches that Marcy Kaptur [D-OH] and Tulsi Gabbard [D-HI] made on the floor of the House for Glass-Steagall?

This

is one of the most historic fights in present history: Did you

see the coverage of this fight in the Rules Committee, which was

very dramatic, over their proposal to repeal the "Financial CHOICE Act," a Dodd-Frank, and replace it immediately with Glass-Steagall? That's a {real} repeal and replace!

Did you hear coverage of this new international order that's being consolidated in Eurasia? These three back-to-back summits

with world leaders: The Belt and Road Forum, the St. Petersburg

International Economic Forum, and the Shanghai Cooperation Organization summit that's happening now? Have you see coverage

of these unprecedented missions that China is sending to the Moon? The same return mission, lunar sample return? The mission

to the far side of the Moon?

Or even, did you see coverage of this absolutely historic election, general election that happened just last night in

Great

Britain, when Theresa May got completely trounced and Jeremy Corbyn shocked everybody, and gained unprecedented seats for Labour Party and consolidated his control over Labour, despite all of the opposition from within his own party. Did you see coverage of that? No!

What have you been seeing? Twenty-four hours a day, around the clock, you've been seeing Comey, Comey, Comey, Comey.

This

is the sideshow, – it really reminded me of an episode from the

“People’s Court” or something. [laughter]

ROSS: Or, “Twilight Zone.”

OGDEN: Right. I actually want to point your attention to an article which is available as the lead of the LaRouche PAC website today, called “LaRouche: Stop the FBI Fraud, Stop the Coup against the President – What the Lying Media Is Not Telling

You”

[[https://larouchepac.com/20170609/larouche-stop-fbi-fraud-stop-](https://larouchepac.com/20170609/larouche-stop-fbi-fraud-stop-coup-against-president-what-lying-media-not-telling-you)

[coup-against-president-what-lying-media-not-telling-you](https://larouchepac.com/20170609/larouche-stop-fbi-fraud-stop-coup-against-president-what-lying-media-not-telling-you)].

And that’s a screenshot there from the LaRouche PAC website; this

is the lead for today. And it begins as follows: “Lyndon LaRouche called upon the American people to shut down the coup underway against President Trump which was fed Thursday by the lying testimony of fired FBI Director James Comey before the Senate Select Committee on Intelligence. LaRouche said that the

coup is an FBI-type operation attempting to destroy the United States, and if it is not stopped, the world will face general warfare.”

And then it goes on to say the following: “On June 7, former Director of National Intelligence Clapper revealed the actual

motivation for the coup against Trump in remarks in Australia. He said that Trump's openness to peace with Russia—the platform upon which Trump was elected by the American people—was itself wholly against U.S. national security interests, in effect, equivalent to treason.” And then the article goes on to say: “It was already known in official Washington well before the election, that President Obama, in collusion with the British, candidate Clinton, DNI head Clapper, CIA head Brennan, and FBI head Comey, had steered the U.S. on a war course with Russia and China, which was meant to be fully activated with Clinton's election. Trump was elected instead, triggering the coup which has followed.” And then it makes the very clear point: “President Trump has kept his promise and established better relations with both Russia and China, who are seeking cooperation with the United States in developing the world based on great infrastructure projects. That is the only issue here.” Again, that's the beginning of the article, “LaRouche: Stop the FBI Fraud, Stop the Coup against the President – What the Lying Media Is Not Telling You” which is available on the LaRouche PAC website. And then it goes on from there, and goes through a very detailed examination of what this process really has been ever since Inauguration Day; so we encourage you to read that article. And let me put on the screen again, the link to the petition: http://action.larouchepac.com/-lets_rebuild_the_country. It's called “Congress, Suck It Up and Move On – It's Time To Rebuild the Country.” And the url is <http://lpac.co/rebuild> , that's where you can sign this petition online. And we also have

a mobile phone app that you can text the word REBUILD to 2025248709.

And that petition continues to accumulate signatures, and it's your opportunity to get involved.

I just want to let Jason say a little more in terms of the process that's ongoing. The opportunity that we have ahead of us, – Helga LaRouche's attendance at the Belt and Road Forum that occurred in Beijing, the campaign which we've been running

for the United States to join this Silk Road – what better opportunity do we have than now, when you actually have your President, whatever you want to say about him, is strongly advocating a modernization of U.S. infrastructure and an exciting program to give Americans the opportunity to build a new era of U.S. infrastructure.

ROSS: Well, Trump's initiative is right. His direction on this is right. He likes to build things; you've heard that speech, this is a good direction for this country. What is really not very present is how to finance it. And that's the big

weakness and that's what we are responsible for correcting. That's what Lyndon LaRouche has been working on for decades, is a

real science of economics and doing that in opposition to what has taken over United States policy: monetarism.

The Trump idea is that \$200 billion in Federal financing is going to be leveraged to create a total of \$1 trillion over a decade for U.S. infrastructure. That's the Trump outlook. That's

grossly insufficient. The idea that you're going to leverage \$200 billion into a total of \$1 trillion is a difficult thing if

you don't have the ability to capture the indirect value of infrastructure. Because, look, think about the value of building

up a platform. The value of building up an infrastructure platform, isn't to make money by charging people to use it. Now you open up some business where you're making cookies, well sure, you sell your cookies; people pay to eat your cookies or whatever, that's fine, that's how a business works. That's now how an infrastructure platform works: The return is indirect, the return isn't local to the place where the infrastructure is built. It changes the nation as a whole. And when we think about linking in to the full World Land-Bridge proposal, crossing the Bering Straits, not only will we be able to ship things from the Americas over to Asia more quickly than you can by ship, but you're opening up the Arctic. There's tons of resources in the Arctic! There's petroleum, we know about that; but mineral resources, all sorts of potential up there. It's not worth anything if you can't get to it. So building up that whole network, as Dr. Hal Cooper has put forward in his engineering proposals on this, tremendous change. To the south, bridging the Darién Gap, connecting North, Central and South America as one: These are tremendous potentials. The value of infrastructure, it's indirect, it's not local; {and}, it's not commensurable. A dollar into infrastructure, maybe has, you might calculate \$2.5 of benefit or something like this. It's not the same dollars. That chart I had showed earlier about China's use of electricity as a percentage of its total power, this represents a transformation of the economy. The fact that total power went up five times, but electrical power went up 25 times, China's not doing five times more of

what

it used to do, or leaving the lights on longer, or something like

this. This represents {a change in the structure of the economy

as a whole.} And it's made possible by building out a network of

power. China needs {much} more power into the future; China is building nuclear power plants into the future, and this is really

the next level of platform of energy, just as high-speed and maglev rail is the future of transportation, nuclear power, developing fusion power, that's the next level of electricity.

So we've got to think of those leapfrogging type steps. And our message to Trump is: Good direction, we've got some very serious proposals for you about how to make it all possible; Glass-Steagall is absolutely essential, as you, Mr. President, promised in your campaign. And then, we need national banking,

as a way of indirectly financing these projects that just won't

give money back to a private investor, it's not how they work.

{And} finance fusion, so we get that next level, the next platform will be possible

OGDEN: Yeah, absolutely. OK. I think that's an exciting and very direct message. We've got a lot going on, clearly. This has been a very, very eventful week! And I think we can just

expect the pace of the things to continue to increase.

So thank you very much for watching today, and please encourage other people to watch this broadcast; there is a lot of

material, and it's a lot to absorb and a lot to teach others about.

Thank you very much, Jason. I know you're going to be up in New York City next week, and presenting some of this, for our

friends who are up there, I encourage you to directly participate in that discussion with Jason. And please read Jason's article, "Case Study New York City: A Future Platform of U.S. Infrastructure." We're making that available in the description for today's broadcast. Thank you Jason, and thank you for watching. Please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Det sker i verden – Infrastruktur, videnskab og teknologi, nr. 15

Korte artikler fra hele verden; i dette nummer bl. a.:

- **Visioner om fremtidens rumforskning kontra realisering**
- **Samarbejde med Europa fører USA nærmere Månen**
- **Putin afviser globalt opvarmnings-nonsens**

Download (PDF, Unknown)

Tyskland: Fremtrædende CDU'ere angriber voldsomt Merkels klimapolitik og Parisaftalen

4. juni, 2017 – Den Berlin-baserede »Konservative Kreds«, en gruppe af interne Merkel-kritiske i den Kristelige Demokratiske Union (CDU), er kommet offentligt ud med et krav om en kovending mht. klimapolitikken. I et seks sider langt memorandum kræver CDU-afvigerne »en afslutning på klimaforskernes moralske afpresning« og »et farvel til de særlige, tyske mål for reduktion af CO²-udledning«. Memoet bestrider »den unikke rolle, der angiveligt spilles af drivhuseffekten« og »et ensidigt, negativt syn på global opvarmning«. De »muligheder, som frembyder sig (en isfri, nordlig søvej, nye muligheder for fiskeri og udvinding af råmaterialer) gennem smeltning af polaramråders iskappe, er sandsynligvis langt større end de mulige, negative miljøeffekter«, siger ophavsmændene til memoet.

Memoet angriber i særdeleshed det såkaldte »Mellemstatslige Panel om Klimaforandring« og kalder det et »klovneshow til verdens frelse«, der udbreder beregninger, »baseret på i stigende grad aggressive politiske mål, især reduktionen af CO²-udledning«. Målet med at begrænse den globale opvarmning til 2 grader Celsius er ikke realistisk, erklærer memoet.

Den tyske fremgangsmåde med reduktion af udledning er en »aggressiv politik«, der ikke vil føre til succes, men i stedet forårsage »massive sociale forstyrrelser« gennem de politiske og økonomiske gnidninger, der skabes, advarer memoet. Den tyske politik er ikke, som det officielt proklameres af kansler Angela Merkel og hendes regering, en model for resten af verden, men en afskrækkelse; den enorme

statsstøtte (som betales af skatteborgerne) til sol- og vindenergi under Loven om Bæredygtig Energi, må opgives, og man må i stedet følge en strategi med tilpasning til den globale opvarmning.

Den Konservative Kreds inkluderer flere ledende CDU-medlemmer i Forbundsdagen, inklusive Wolfgang Bosbach, Arnold Vaatz, Veronika Bellmann, Thomas Dörflinger, Stephan Mayer, Johannes Selle og Hans-Peter Uhl. De fleste af disse personer har også været kritisk over for EU og den tyske bailout-politik, især mht. spørgsmålet om Grækenland.

Foto: Berlin: Den tyske kansler Angela Merkel kritiserede skarpt præsident Trump for dennes beslutning om at trække USA ud af Paris-klimaaf-talen og kalder aftalen om at begrænse udledning af drivhusgasser vital for at beskytte planeten. Foto fra 2016.

Skt. Petersborg Internationale Økonomisk Forum (SPIEF) åbner; Ingen Obama til at modarbejde amerikanske selskabers deltagelse

Torsdag, den 1. juni, åbnede Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) og vil fortsætte med fremlæggelser og

diskussioner om videnskabelige og teknologiske gennembrud og planlagte udviklingsprojekter, frem til og med lørdag, den 3. juni.

Forbes-magasinet fra 31. maj giver et fingerpeg om de højtplacerede deltagere: Indiens premierminister Narendra Modi, FN's generalsekretær Antonio Guterres, Østrigs kansler Christian Kern og Ruslands lederskab.

Forbes-magasinet lægger, helt korrekt, direkte skylden på Obama,

<https://www.forbes.com/sites/riskmap/2017/05/31/us-companies-to-talk-business-with-putin-in-st-petersburg/#65e652bf2f39>

for amerikanske selskabers ringe deltagelse i de senere år: »Efter flere års lav deltagelse, hvor Obama-administrationen aktivt afskrækkede amerikanske foretagender fra at deltage i Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF), Ruslands største, internationale galla for foretagender, så ser vi i år en tilbagevenden af amerikanske selskaber med tilstrækkeligt mange deltagere til at afholde en separat amerikansk-russisk rundbordsdiskussion for første gang i forummet historie.«

Emnerne for paneldiskussionerne frembyder umiddelbare spørgsmål for menneskeheden: rumforskning, sundhed, infrastruktur, kernekraft, muligheden for en europæisk-urasisk integration; sundhedspleje, Transport- og logistikøkonomien under forandring; Rusland-Indien; EAEU-latinamerikansk samarbejde; Fremskridt inden for videnskabens nye, fremskudte grænser; Byggeri af infrastruktur for Eurasiens fremtid; Rusland-USA; Anvendelse af langfristet kapital til infrastrukturudvikling; Rusland-Italien; En ny standard for økonomisk samarbejde; Fremtiden, der fødes i dag: Integration og Infrastrukturprojekter i Eurasien; BRIKS, SCO, BVI, EAEU – som alle vil forme fremtiden.

Fredag, på præsidentens samling, der vil se den højeste

deltagelse, vil Ruslands præsident Putin, premierminister Modi og andre statsoverhoveder tale, med den amerikanske journalist Megyn Kelly, p.t. hos NBC-TV, der vil være ordstyrer og interviewe præsident Putin. Putin skal desuden efter planen mødes med over 40 chefer for statslige fonde fra 23 lande, der tilsammen administrerer \$11,4 billion, iflg. Kiril Dmitriev, chef for det russiske Direct Investment Fund. Administrationen for Leningrad-regionen, der omgiver byen Skt. Petersborg, skal efter planen underskrive 130 aftaler til en værdi af over \$5 mia.

Den 2. juni afholdes en rundbordsdiskussion med det Amerikansk-russiske Erhvervsråd, hvor seniorledere fra nogle af Amerikas største, førende selskaber, inklusive Boeing, Caterpillar, General Electric og Phillip Morris International, vil deltage.

Foto: NBC's Megyn Kelly er ordstyrer på et panel med den russiske præsident Putin og den indiske PM Modi fredag aften på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum. (Foto: Kremlin.ru)

Helga Zepp-LaRouche taler for forum i Kinas største forlag

24. maj, 2017 – I en tale for et publikum på mellem 100 og 200 mennesker i forlaget Phoenix Press Publishing Groups hovedkvarter i Nanjing, Kina, gav Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, en tilbagemelding om sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing.

»Bælt & Vej har indsprøjtet optimisme i mange lande«, sagde Zepp-LaRouche, »og dette momentum kan ikke standses«, men at

bringe det til at bære den fulde frugt »bliver ikke let«. Umiddelbart efter topmødet, fortsatte hun, optrappedes angrebene mod Bælt & Vej, kombineret med angreb mod præsident Trump, der havde sendt en delegation på højt niveau til BV-topmødet. »Angrebene var baseret på de absurde anklager om aftalt spil med Rusland i valget«, sagde hun.

»Efter den Kolde Krig, ønskede briterne og deres amerikanske allierede at skabe en unipolær verden«, sagde hun. »Og i deres bestræbelser herpå, har de ødelagt Mellemøsten og efterladt det i ruiner.« Dette fremskyndede flygtningekrisen, den generelle reaktion imod »globalisering« og fremvæksten af højrefløjsbevægelser. »Bælt & Vej«, sagde hun, »vil virkeliggøre skabelsen af Verdenslandbroen, som vil forbinde alle kontinenter. Dette er noget, vi har kæmpet for i over 40 år«, sagde hun.

Dernæst beskrev hun den kamp, som hun og hendes mand, Lyndon H. LaRouche, jr., har ført for at bygge en ny, økonomisk verdensorden: LaRouches forslag om en International Udviklingsbank, kampen for den afrikanske udviklingsplan og det latinamerikanske initiativ med samme formål, med samarbejdet med den mexicanske præsident, José López Portillo [1976-82], samt de hundredevis af seminarer på fem kontinenter, som Schiller Instituttet har afholdt, med krav om en Bælt & Vej-udvikling.

»Transformeringen af Bælt & Vej til at blive til en Verdenslandbro vil for første gang rent politisk virkeliggøre en reel fremtid for alle mennesker, der lever på denne planet, og vil etablere former for regeringsførelse for verden.« Men, for fuldt ud at realisere dette, sagde hun, »må man også studere min mands ideer med hensyn til spørgsmålet om økonomi«.

Fr. Zepp-LaRouche gennemgik dernæst de altafgørende kulturelle aspekter af Bælt & Vej og behovet for, at alle de forskellige kulturer bringer alle deres bedste præstationer frem, med det

formål at bruge disse til at skabe en dialog mellem kulturer blandt nationerne i Bælt & Vej. Dernæst gennemgik hun betydningen af Friedrich Schiller i tysk og vestlig kultur, og betydningen af Konfucius i kinesisk kultur, idet hun foretog en konkret sammenligning mellem Schillers og Konfucius' værker, hvor hun viste den nære lighed i disse to, store tænkeres ideer, der var skilt af næsten 2000 år.

Efter fr. Zepp-LaRouche havde Bill Jones, chef for *EIR's* Washington-kontor, en fremlæggelse, hvor han viste en power point-præsentation, der beskrev LaRouche-organisationens kamp fra tidspunktet for Nixons ophævelse af Bretton Woods-systemet. Han beskrev Romklubbens angreb i 1970'erne og udgivelsen af bogen »Grænser for vækst«, der havde til hensigt at transformere en fremskridtskultur til en dødskultur, med den internationale indsats for Økonomisk Nulvækst og Befolknings-nulvækst. Han skitserede Lyndon LaRouches og LaRouche-organisationens reaktion på Nulvækst-bevægelsen, LaRouches krav om den Internationale Udviklingsbank (IUB) og det efterfølgende krav om IUB og en Ny, økonomisk Verdensorden ved den Alliancefri Bevægelses Colombo-møde i 1976, og gennem Guyanas udenrigsminister, Fred Willis, i FN's Generalforsamling.

Jones beskrev den kamp, som LaRouche førte for at bringe præsident Ronald Reagan, der havde vedtaget LaRouches idé om Strategic Defense Initiative, SDI (Det strategiske Forsvarsinitiativ) som et fredsforslag sammen med Sovjetunionen, ind i en arbejdsrelation med de progressive ledere i udviklingssektoren, såsom den mexicanske præsident López Portillo og den indiske premierminister Indira Gandhi. Disse bestræbelser førte dernæst til en reaktion fra vicepræsident George H.W. Bush, der intrigerede for at få LaRouche og flere af hans medarbejdere fængslet på falske anklager. Valget af præsident Bill Clinton bragte LaRouche ud af fængsel og tilbage i en rådgivende rolle, med præsident Clintons forsøg, om end mislykket, på at gå i retning af en ny

finansarkitektur. Skabelsen af Bælt & Vej-initiativet (BVI) og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) repræsenterer således den type strukturer, som LaRouche og hans bevægelse har forsøgt at frembringe i over fire årtier, forklarede Jones.

Dernæst fulgte professor Bao Shixiu, professor i militærvidenskab, der skitserede Bælt & Vejs strategiske betydning for Kina og viste, hvordan det vil gøre det muligt for landet at overvinde de traditionelle vanskeligheder, det har haft med andre lande, inklusive Indien og Japan. Professor Bao understregede LaRouche-parrets skelsættende rolle med at bringe dette initiativ frem i forreste front, og Lyndon og Helga LaRouches fortsatte kamp for at overvinde modstanden mod det, fra finanseliten i London og New York. Professor Bao fremlagde også både Bælt & Vejs økonomiske og strategiske implikationer for Kina, som ville være med til at sikre et harmonisk klima i området og i verden, der igen ville gøre det muligt for Kina og alle andre lande at fortsat udvikle sig.

Tilhørerne viste stor interesse, især for Helga Zepp-LaRouches forslag om en dialog mellem kulturer og en større grad af interesse i Friedrich Schillers værker blandt personalet i Phoenix-forlaget, af hvilke nogle syntes at have fået et ret stort kendskab til den tyske kulturs værker.

Foto: Som præsident for Schiller Instituttet var Helga Zepp-LaRouche inviteret til at deltage i det netop afsluttede Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, hvor hun deltog i rundbordsdiskussioner mellem tænketanke. Her ses hun som tilhører under forummet.

Den økonomiske platform

Leder fra LaRouche PAC, 25. maj, 2017 – Det, der altid må ligge til grund for vores forståelse af det, nogle mennesker blot kalder »infrastruktur«, må være Lyndon LaRouches begreb om, hvad det egentlig er, der gør sig gældende med et sådant begreb. For, det reflekterer den ene sandhed om menneskeheden og dens historie, nemlig den sandhed, at menneskeheden genopfinder sig selv og så at sige skaber en ny og bedre menneskelig art, gennem sin iboende, menneskelige kreativitet. Dette er den sandhed, der ligger i infrastruktur, sandheden om økonomi og sandheden om selve den menneskelige natur – de er i virkeligheden alle aspekter af én og samme ting, der stirrer os i møde, når vi først begynder at begribe det.

Ben Deniston fra LaRouche PAC Videnskabsteam fremførte dette argument på en forståelig måde den 13. april med sine korte bemærkninger til Schiller Instituttets Manhattan-konference, og som blev rapporteret i *EIR*, 5. maj. [www.larouchepub.com/other/2017/4418lar_platform_concept.html]

Bens titel lød, »Fra den Nye Silkevej til rummet: LaRouches koncept om den økonomiske platform«. Og her, efter afslutningen af Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj en måned senere, har Lyndon LaRouche understreget, at det nye, internationale rumprogram nu er det næste, nødvendige skridt for menneskeheden.

Den tidligst kendte sådan »platform« var den præhistoriske trans-oceaniske, maritime kultur, som allerede besejlede verdenshavet under den sidste istid. Ben karakteriserede denne kulturs »platform« som stjernekortet, som søfarerne brugte til at finde vej over det uvejsomme hav. Menneskets viden om stjernehimlen var den første videnskab og er på en måde fortsat kernen i al ægte videnskab – som Lyndon LaRouche i dybden forklarer hele dette spørgsmål i 1984 i sin artikel, »On the Subject of B.G. Tilak's Thesis: The Present Scientific

Implications of Vedic Calendars from the Standpoint of Kepler and Circles of Gauss» (Om B.G. Tilaks tese: De nuværende videnskabelige implikationer af vediske kalendere ud fra Keplers standpunkt og kredsene omkring Gauss), som findes genoptrykt i *EIR*, 28. april.[1]

Lyndon LaRouche bruger termen »platform« i denne forstand til at indikere en ægte videnskabelig, kulturel og økonomisk revolution, som kvalitativt transformerer menneskeheden, dens omgivelser, aktiviteter, overbevisninger og moral – ja, som faktisk omskaber mennesket til en ny, anderledes og bedre art.

Det var det menneskelige intellekt, der for første gang begreb stjernernes plan. Det var det menneskelige intellekt, der indledte menneskets erobring af kontinenternes indre, fra Karl den Stores store kanaler, til Colberts værker og Amerikas kanaler og jernbaner, og videre til kulminationen af dette menneskelige intellekt i den Eurasiske Landbro, eller Bælt & Vej, og som blev udtænkt af Lyndon og Helga LaRouche.

Den mest strålende side af det Tyvende Århundrede, som er integreret med Lyndon LaRouche og hans arbejde i det århundrede, vil altid være lanceringen af rumprogrammet, også selv om det i vid udstrækning blev afbrudt på det tidspunkt. Enhver dybere undersøgelse af rumprogrammets historie og dets personer bekræfter én i overbevisningen om, at dette i sig selv var en kvalitativt højere fase af den menneskelige civilisation: selve personerne, videnskabsfolkene, astronauterne og de hundreder af tusinder, der gjort alt, hvad der var muligt og umuligt for at støtte indsatsen – de var bedre mennesker, af en højere kvalitet. Idealistiske mennesker. Det er ganske åbenlyst; og det gælder i lige grad for det sovjetiske som for det amerikanske rumprogram.

Lyndon og Helga LaRouches ven, Krafft Ehrlicke, er et fremragende eksempel.

Som de nævnte artikler af Lyndon LaRouche antyder, så er det

en kendt hemmelighed, at dagens og morgendagens rumpionerer har rødder tilbage i tiden, til istidens videnskabsfolk og globetrottere. Selv de navne, vi giver dem: »astronauter«, »kosmonauter«, »taikonauter«, fastslår korrekt, at de er »søfarere«, af det græske ord »nautes«. Det er de sandelig.

☒ Med vores lancering af en national kampagne for at revolutionere infrastrukturen i New York City, er dette nogle af den form for overvejelser, der ligger os på sinde.

Titelfoto: Helleristning fra Engelstrup, Odsherred, dateret til år 1000-500 f.Kr. Helleristninger med afbildning af skibe i hele Norden viser den store betydning, skibsfart havde for datidens mennesker, hvor indlandsområderne var ufremkommelige.

Indsat foto: Shanghai Transrapid maglevtog i 2012. (photo: Lars Plougmann/Flickr CC BY-SA 2.0)

[1] Vi henviser til knappen *EIR* på hjemmesiden, der giver adgang til arkivet over samtlige årgange af *EIR*. Nogle artikler er dog kun for betalende abonnenter. For tegning af abonnement, henvendelse til vores kontor.

Virksomheden af Bælt & Vej

Forum:

Lyndon LaRouche:

»En vidunderlig ændring i historien«

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – I dag sluttede »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde« i Beijing, efter to dage med overvejelser og med repræsentation fra 130 nationer, i en proces, som værten, præsident Xi Jinping, beskrev som at arbejde sammen for en »fælles fremtid for menneskeheden«. Et fælles kommunique blev udstedt her til eftermiddag, efter Ledernes Rundbordssamtale ved Bælt & Vej Forum, hvor 29 statsoverhoveder deltog. Præsident Xi, såvel som også præsident Putin, æresgæsten, holdt bagefter en pressekonference. Xi meddelte, at det andet internationale forum bliver i 2019 i Kina.

»Dette er en vidunderlig ændring i historien«,

erklærede Lyndon LaRouche om konferencen. Han sagde, at

»Kina gør et godt stykke arbejde. Kina stiller sig selv i front for dynamikken for verdens udvikling.«

Han sagde, at

»vi er parat til at satse på den totale sejr i USA og andre steder«. Lad være med at »forklare« det. »Acceptér processen og aktualisér potentialet. Få hele verden indkapslet i denne proces. Kampen går ud på at arbejde på dens virkeliggørelse.«

Lyndon LaRouches hustru, Helga Zepp-LaRouche, befinder sig lige midt i handlingens centrum i Beijing. Dette kommer efter årtiers lederskab fra LaRouche-parret, for netop denne form for mobilisering for verdensomspændende udvikling. Siden

1990'erne og Helga Zepp-LaRouches første deltagelse i en international konference i Kina, hvor hun opfordrede til en »Eurasisk Landbro«, er hun i Kina blevet vidt kendt som 'Silkevejsladyen'.

Repræsenterende Schiller Instituttet, som hun stiftede og er præsident for, talte Helga Zepp-LaRouche søndag, den 14. maj, på konferencens første dag, på panelet, »Bælt & Vej for fremme af en stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Hun sagde:

»Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.«

Helga Zepp-LaRouche adresserede især spørgsmålet om USA's rolle – USA's delegation i Beijing blev ledet af en særlig rådgiver til præsident Trump. Med en fremstilling af det mest positive, 'store billede', forklarede Zepp-LaRouche:

»Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet ...

«

Som det kunne forudsiges, så er geopolitik-flokken, med centrum i London, ved at få et anfald. Londons *The Economist* kørte i dag en strøm af modvægt, med overskriften, »"The Economist explains, "What Is China's Belt and Road Initiative?" (The Economist forklarer: Hvad er Bælt & Vej-initiativet?) De skriver, at forretningsfolk i Centralasien kalder det for »En vej, en fælde«, fordi B&V-projekter er upålidelige. Og »Bælt & Vej Forum har en uheldig forkortelse, opkast (BARF)«, osv.

Men tilbage i virkeligheden markerer Bælt & Vej Forum ikke alene udviklingen af et potentielt verdensøkonomisk og videnskabeligt lift-off, men der er også en proces i gang med overvejelser over spørgsmål om nuværende lidelse og mulig generel krig. Præsident Trumps udsending til Beijing, Matthew Pottinger, er nu i Sydkorea til konsultationer om spørgsmål i regionen. Med hensyn til Syrien, hvor fredsforhandlinger, under navnet »Genève 6«, begynder i morgen, er flere møder planlagt til denne uge med mellemøstlige ledere, der mødtes i Beijing med både Xi og Putin. I Washington, D.C., vil den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan mødes med præsident Trump den 16. maj. Den 17. maj vil den italienske premierminister Paolo Gentiloni mødes med præsident Putin i Sotji. Den græske premierminister Alexis Tsipras mødtes ligeledes med Xi og Putin i Beijing, og også med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov.

I dag opsummerede Helga Zepp-LaRouche det store potentiale – vores store udfordring – ved at beskrive åbningen af Bælt & Vej Forum den 14. maj:

»I går var et fantastisk, historisk øjeblik!«

Hun talte på China Global Television Network's program, **»Dialog med Yang Rui«**, udsendt live, prime time.

Hun udbrød: *»Vi befinder os i et faseskifte for menneskeheden!«*

Foto: Slutscene fra Aftengallashow på forummet, med en smuk præsentation af kinesisk kultur. [Videoen kan ses her.](#)

Helga Zepp-LaRouches tale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing.

“Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem

udvikling af

termonuklear fusionskraft?

Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde

geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.”

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Instituttet, deltog i går, på åbningsdagen af Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, Kina, i »Tematisk session om udvekslinger mellem tænketanke«, på panelet med titlen, »Bælt & Vej for fremme af stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Her følger hendes indlæg:

Bælt & Vej byder Verdenslandbroen velkommen

I de tre et halvt år, der er gået, siden præsident Xi Jinping annoncerede initiativet i 2013, har der været en åndeløs dynamik i den Nye Silkevej. Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte,

kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termionklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.

Det er åbenlyst, at Verdenslandbroen er ideel for at fuldføre udviklingen af vor planets indlandsområder. Koloniseringen af det nære rum bliver den indlysende, næste fase af den infrastrukturelle åbning af menneskets naturlige levested.

Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet. Siden præsident Xi Jinping tilbød præsident Trump, at USA kunne tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet, er der nu et praktisk forslag på bordet, hvor USA kan blive en integreret del af Verdenslandbroen. USA's infrastrukturbehov, der er enorme, kunne være en perfekt anledning til at konvertere alle eller en del af de \$1,4 billion, som udgør Kinas beholdning af amerikanske statsobligationer, til sådanne investeringer via en infrastrukturbank. For eksempel har USA virkelig brug for ca. 40.000 mil hurtige jernbaner, hvis de ønsker at være på lige fod med de kinesiske planer om frem til år 2020 at forbinde alle de større byer i Kina via hurtigtog.

Den amerikanske økonomi ville opleve en enorm styrkelse gennem en sådan storstilet infrastrukturinvestering og kunne igen eksportere til det hastigt voksende, kinesiske marked, og når konkurrence først er udskiftet med samarbejde, er mulighederne for joint ventures mellem USA og Kina i tredjelande enorme.

Siden præsident Trump har erklæret, at det er hans plan at genintroducere det Amerikanske Økonomiske System, opfundet og praktiseret af Alexander Hamilton, Henry C. Clay og Abraham Lincoln, og ligeledes genintroducere Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov, er muligheden for en snarlig etablering af en Nationalbank og et statsligt kreditsystem, med det formål at kanalisere kinesiske beholdninger (af amerikanske statsobligationer) over i infrastrukturinvesteringer, nærmere en realitet.

Alt imens flere og flere europæiske nationer, både i og uden for EU, er ved at anerkende BVI's enorme potentiale og giver udtryk for planer om at blive et omdrejningspunkt for eurasisk samarbejde, så har selve EU været reserveret, for at sige det diplomatisk.

Der er imidlertid en enorm udfordring, som gør, at EU-staterne kunne overbevises om at samarbejde med BVI: Det er flygtningekrisen. Den eneste måde, hvorpå dette Europas moralske sår kan heles, er den aktive integration af de europæiske nationer i en storstilet udviklingsplan for hele Afrika, under BVI.

Den nye, positive udsigt til samarbejde mellem USA og Rusland i Syrien om deeskalering og samarbejde mellem de to landes militære styrker, sammen med Astana-processen, stiller nu en stabilisering af hele regionen i sigte. Der eksisterer allerede tilbud fra Kina om at forlænge den Nye Silkevej ind i Sydvestasien.

Den Nye Silkevej må – som oldtidens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for alle de deltagende landes kultur, hvis den skal lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er mere end blot den materielle fordel af infrastruktur- og industriudvikling, men er også den frydefulde opdagelse af andre kulturer og skønheden i deres klassiske musik, poesi og malerkunst og hermed, gennem at lære dem at kende, at styrke vores kærlighed

til menneskeheden som helhed.

I opbygningen af Verdenslandbroen vil alle nationer samarbejde om at undersøge, hvordan man anvender lovene for noosfæren med det formål at etablere levedygtige former for regeringen af os selv. Udvikling af de skabende, intellektuelle evner hos alle mennesker i alle nationer vil give hele menneskeheden en fornemmelse af enhed og formål, som vil gøre vores art virkeligt menneskelig. Når vi organiserer vore samfund omkring videnskabelig og kunstnerisk opdagelse, vil vi fuldende vores viden om, hvordan vi uophørligt kan fremme menneskehedens selvudviklingsproces, intellektuelt, moralsk og æstetisk, og vi vil finde vores frihed i nødvendighed – hvor vi gør vores pligt, med lidenskab!

Kina har lanceret Århundredets Projekt; Hvad er vores ansvar fremover?

Leder fra LaRouche PAC, 14. maj, 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings hovedtale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, søndag, understregede de næste skridt, der må tages for at sikre, at flere end 100 nationer i maksimal grad får fordel af det, han kaldte »Århundredets Projekt« – Bælt & Vej-initiativet (BVI).

Det attraktive aspekt af dette storslåede projekt med storslåede infrastrukturprojekter er blevet fastslået gennem fire år, sagde Xi og citerede et mundheld: »Ferskner og pærer taler ikke, men de er så tiltrækkende, at en sti kommer til syne under træerne«. Men, med mere end \$950 mia. i forpligtende langfristerede investeringer i 900 projekter –

hidtil i overvældende grad fra Kinas udviklingsbanker og nye fonde, som tilføjede \$115 mia. i nye forpligtelser alene på dette Forum – understregede Xi de vanskelige opgaver med koordinering af projektdesign, planlægning af økonomisk udvikling og mobilisering af industri blandt de deltagende lande. Og også, fælles finansiering gennem nationale kreditter.

Det pressereden spørgsmål er, hvad andre nationer, især USA, kan og må *tilføre* BVI, for virkelig at gå med i det – i betragtning af 1 milliard fattige mennesker, truslen om sult og massedød i dele af Afrika og Mellemøsten, samt udbredelsen af en fortvivlelsens kultur i USA's og Europas afindustrialiserede områder.

Den amerikanske systemøkonom Lyndon LaRouche, stifter af *EIR*, og hvis hustru Helga Zepp-LaRouche optræder i kinesisk pressedækning af Forummet, understregede, at tiden nu er inde til, at hans bevægelse i USA og alle dens tilhængere må handle for at føre Trump-administrationen længere end sine første skridt for samarbejde med Kina.

LaRouche påpegede udforskning af rummet og alle de hermed forbundne videnskabelige og teknologiske landvindinger: Dette er et *førende* bidrag, som USA kan og må yde til dette initiativ, hvor USA samarbejder med andre rumprogrammer, der engang efterlignede, men nu overgår Amerikas, med det formål at skabe et overordnet spring i menneskeligt fremskridt.

Der må være en »Silkevej i Rummet«, der overvåger og er drivkraft bag nye infrastruktur-korridorer på Jorden. Præsident Donald Trump er netop lige begyndt at se på en virkelig genoplivelse af NASA's kapacitet på »Apollo«-niveau, og en genoplivelse af optimismen hos det amerikanske folk, der engang kunne gå på Månen.

Ignorer »den offentlige mening« om, hvad der skulle være muligt, sagde LaRouche. Og frem for alt, få Amerika til at

handle på denne basis: Hvad er meningen med livet for et menneske, 50 år frem i tiden? Da Lyndon og Helga LaRouche for mere end 35 år siden fremlagde politikken for den »Eurasiske Landbro« og internationale udviklingsbanker, forudså de i realiteten meningen med denne weekends momentum i Beijing og præsenterede frøet til dette momentums Bælt & Vej-initiativ.

Præsident Xis presserende opfordring kan høres:

»Industrier er nationaløkonomiens fundament. Vi bør intensivere industrisamarbejde således, at forskellige landes industrielle udviklingsplaner vil komplementere og forstærke hinanden. Fokus bør ligge på lanceringen af store projekter. Vi bør styrke internationalt samarbejde om produktionskapacitet og fremstilling af udstyr og gribe nye udviklingsmuligheder, der frembydes af den nye industrirevolution, for at skabe nye foretagender og fastholde dynamisk vækst.

Finansiering er en moderne økonomis livsblod. Kun, når blodet cirkulerer uhindret, kan man vokse. Vi bør etablere et stabilt og bæredygtigt, finansielt garantisystem, der holder risici under kontrol, skabe nye modeller for investeringer og finansiering, opmuntre til større samarbejde mellem regering og privatkapital og bygge et diversificeret finansieringssystem og et flerstrengt kapitalmarked. Vi bør ligeledes udvikle inkluderende finansiering og forbedre netværk for finansielle ydelser.

Infrastruktur-konnektivitet er fundamentet for udvikling gennem samarbejde. Vi bør fremme konnektivitet til lands, til vands, i luften og i cyberspace, koncentrere vore bestræbelser omkring hoved-forbindelsesveje, byer og projekter og forbinde netværk for hovedveje, jernbaner og havne. Vi har sat et mål for byggeri af seks økonomiske hovedkorridorer under Bælt & Vej-initiativet, og vi bør bestræbe os på at opfylde dette mål.«

Denne udfordring blev anerkendt af den tjekkiske præsident Milos Zeman på Bælt & Vej Forum: »I hele historien har der, med undtagelse af Marshallplanen, ikke været et langfristet projekt, der kræver enormt mod. Lad mig udtrykke min taknemlighed over for Folkerepublikken Kina for dets mod, og lad mig især udtrykke anerkendelse over for Kinas præsident for dette så sjældne mod.«

Helga Zepp-LaRouche, der blev interviewet af Kinas *Xinhua* Nyhedsbureau, forudsagde, at andre lande vil blive i stand til at »eftergøre det kinesiske, økonomiske mirakel gennem de seneste 20 år ... Det vil føre til videnskabelige og teknologiske gennembrud, med internationalt samarbejde om termonuklear fusionsteknologi, der vil give os sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer ...

Jeg er sikker på, at det (initiativet) vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, med en omskrivning af et gammelt slagord: intet land vil blive ladet tilbage«.

Lad os sørge for, at USA indtager en førende plads og redder sin egen fremtid.

Foto: Internationalt Forum for Ét bælt, én Vej begynder. (kremlin.ru)

Kinesiske børn i første klasse lærer om raketter og

videnskab

28. april, 2017 – Kort tid efter Kinas anden nationale Rumfartsdag den 24. april, kræver Undervisningsministeriet som en del af sin politik for at forbedre færdigheder inden for videnskab, at alle underskoler begynder at undervise i videnskabsklasser i første klasse, med start fra efterårssemestret. Et forløb om basalt kendskab til raketter tilbydes allerede til alle børn i første klasse på Beijing Xicheng Skole for Fremmedsprog, og klasser i populærvidenskab afholdes i de fleste af de offentlige skoler i Beijing. Eleverne undervises i historien og teorien om raketter, historien om Kinas rumfartsindustri og opsendelsen af den nye Long March 7 raket, som satte Tianzhou-1 lastfartøjet i kredsløb. Ud over undervisning i klasseværelset er der planlagt ekskursioner i marken og praktiske eksperimenter, sammen med modelraketter, der vil blive opsendt i skolegårde, rapporterer CCTV-English.

Foto: Elever ved Beijing Xicheng Skole for Fremmedsprog klar til at opsende deres raketmodeller den 26. april, 2017.